

„Czas” wychodzi codziennie, wyjąwszy niedziele i dni świąteczne. Oddzielnie Nra Czasu, o ile zapas starczy, w Krakowie po 10 c., we Lwowie lub z przesyłką pocztową 12 c.

Prenumerata wynosi:

Table with 3 columns: na cały rok, na kwartał, na 1 miesiąc. Rows for Austria, Germany, France, etc.

Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1-go do ostatniego dnia w miesiącu. — Lisy z pieniędzmi i przekazy pieniężne na prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) uprasza się nadsyłać franco do Administracji Czasu w Krakowie. — Lisy reklamacyjne nieopiewczone nie podlegają opłacie pocztowej. — Listów nielranlkowanych nie przyjmuje się. — Rekopisów nadsyłanych nie zwraca się.

CZAS

Prenumeratę przyjmują:

Administracja „CZASU” w Krakowie i urzędy pocztowe. Miejscowa prenumeratę księgarnia S. A. Krzyżanowskiego, handel Z. Skalskiego w Sukiennicach, biuro dzienników i ogłoszeń E. Silbersteina w Sukiennicach, handel Bajera przy ulicy Grodzkiej, trafikę Kuklińskiego w Sukiennicach. — Ogłoszenia (inzeraty) przyjmują się za opłatą od miejsca wiersza drukiem drobnym (petitowym) za pierwszy raz 10 cent., za każdy następny po 5 cent. — Nadesłane (na 3 stronie dziennika) od miejsca wiersza drukiem drobnym po 30 cent. za każdy raz. — Ogłoszenia i prenumeratę przyjmują: we Lwowie Agencja „CZASU” w głównym składzie tytoniu Nr. II przy ul. Trybunałkiej L. 4; w Paryżu wyłączenie p. Adam, Rue Clément 4; (prenumeratę p. W. Raczkowski, Faubourg Poissonnière 33); w Wiedniu pp. Haasenstejn & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wrocławiu), A. Oppelk, Stubenbastei Nr. 2, R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze), H. Schalek, M. Dukas, M. Stern, tylko prenumeratę pp. H. Goldschmidt & C., w Frankfurtu n. M. G. L. Daube & C. W Warszawie przyjmują ogłoszenia pp. Reichman i Frenndler, biuro ogłoszeń przy ul. Senatorskiej.

Przegląd Polityczny.

Kraków 12 lutego.

Kancelarya prezydialna Izby panów rozesała szereg sprawozdań komisyjnych, a pomiędzy temi sprawozdanie o szóstym rozdziale ustawy przemysłowej, dotyczącym oznaczenia godzin pracy dziennej, wypożyczni niedzielnej, tudzież pracy młodej, wypożyczni niedzielnej, tudzież pracy młodej, wypożyczni niedzielnej, tudzież pracy młodej...

Z rozesełanego przez biuro prasowe zjednoczonej lewicy komunikatu wynika, że postanowiona ona głosować za przejściem do dyskusji szczegółowej nad nowelą o należnościach skarbowych. Zda się, że lewica z zastrzeżeniem kilku poprawek zgadza się z wieloma postanowieniami wniesionej noweli, a szczególnie jest ona za podatkiem giełdowym, jak niemniej za opodatkowaniem o brotu efektów i zagranicznych papierów wartościowych. Wniesiona nowela nakłada bowiem pewien podatek za wstęp na giełde, ustanawia stempel na wszystkie zagraniczne papiery, wprowadzane do Austrii, poddaje opodatkowaniu umowy i kontrakty giełdowe, tudzież wszelkie rachunki z operacji giełdowych wynika. Lewica będzie tedy głosowała za podatkiem giełdowym i nie wniesie przytem żadnych poprawek, tylko zażąda podobno, aby te paragrafy z noweli należnościowej wyłączone i ujęto w osobną ustawę.

Wniesiona nowela dotyka także stosunków handlowych, postanawiając, aby wszystkie korespondency kupieckie, które mają cechę pokwitowania z odbioru pieniędzy lub papierów wartościowych, zaopatrzone były odpowiednim stemplem, a nadto według teje noweli ulegną podatkowi wszystkie umowy służbowe bez względu na to, czy zostały spisane, czy też ustnie zawarte. Postanowienia noweli co do nieruchomości znoszą przedewszystkiem tak zwany opust, a wszelkie kontrakty kupna i sprzedaży nieruchomości, bez względu na czas trwania własności, podlegają podatkowi 3% jako należności przenośnej. Do tych postanowień zamierza lewica, o ile z powyżej cytowanego komunikatu wnosić można, postawić znaczniejsze poprawki.

W. Abendp. zamieszcza następujący komunikat: „Nie można się dziwić, iż uwaga, uczyniona w czasie obrad komisji budżetowej Izby deputowanych, w sprawie wiedeńskiej Akademii rolniczej (Hochschule für Bodenkultur) wywołala w kołach przyjaciół i osób należących do tego zakładu głębokie zaniepokojenie a nawet przerażenie, które jednakże, zdaniem naszym, nie wydaje się być usprawiedliwionemi.

Żuł sama wiadomość, że c. k. komisja dla oszczędności oświadczyła się za zniesieniem tej szkoły, jak się dowiadujemy z dobrze poinformowanego źródła, jest myląca. Jednakże, chociażby nawet z pewnej strony odezwali się były rzeczywiste głosy, iż ze względów finansowych należy zamknąć młodą instytucję, to przecież całe postępowanie rządu w czasach ostatnich świadczy dobitnie, iż nitylko pragnie utrzymać powyższy zakład, lecz chce go silniej jeszcze skonsolidować, a to na drodze ulepszeń w duchu postępu,

i zamienić go tym sposobem w instytucję, która by coraz lepiej odpowiadała swojemu zadaniu.”

W sejmie węgierskim toczy się w dalszym ciągu dyskusya jeneralna nad reformą Izby magnatów. Do głosu zapisało się 50 mówców, a wczoraj zaledwie 5 mówców mogło przemówić. W imieniu skrajnej lewicy przemawiał Iranyi, wyrażając życzenie, aby nowa Izba na czysto demokratycznej zasadzie się oparła. — Po nim bronił z werwą przedłożenia rządowego młody poseł Edmund Gajary, pragnąc atoli, aby tytułami biskupi zatrzymali krzesła w Izbie. Wśród ogólnej wesołości Izby przemawiał także przywódca antysemitów Geza Onody.

Na porządku dziennym wtorkowego posiedzenia parlamentu niemieckiego była nowella taryfowa. Przeiw podwyższeniu cel od zboża przemawiał Rickert, przeciw podwyższeniu cla od drzewa Holtzmann. Książę Bismark wziął także udział w dyskusyi, i dowodził, że chleb nie będzie droższym przez to, że zboże dojdzie może do bardziej normalnej ceny, a jeśli sprowadzanie obrabianego drzewa zagranicznego będzie nieco wstrzymanem, to zyska na tem nie samo tylko leśnictwo, ale i robotnicy, którzy drzewo w kraju obrabiać będą. Domaganie się taniach cen zboża wychodzi przeważnie od ludzi, którzy weale nie dbają o to, aby swe własne wyroby uczynić tańszymi dla ludu i krzyku na ich drogosc nie podnoszą.

Wniosek dąży do roziągnięcia opieki nad pracą narodową, opieki nad majątkiem całego ogółu ludności, tak jej klasy uboższej, jak i zamożniejszej.

Mowa ks. Bismarka nie była sama przez się bardzo znaczącą, więcej znaczącym był szczegół, że cel od drzewa bronił musiał przeciw członkowi stronnictwa narodowo-liberalnego, i że ostatnie, które miało być główną podporą rządu, zaczyna mu się już w pewnych kwestiach opierać.

Wszystkie wiadomości, począwszy od ostatniego listu Rogozińskiego z korwety angielskiej, aż do szczegółów przytoczonych świeżo w Western Morning News, zgadzają się na to, że miejscowa ludność kamerunska pała nienawiścią przeciw Niemcom, z czego dużo scen krwawych jeszcze wynikać może.

Polit. Nachrichten, urzędowy dziennik niemiecki, odzywa się w następujących słowach o obecnej sytuacji wytworzonej przez kooperacyę włoską: „Europa nie okaże pewno żadnej skłonności do zezwolenia na to, aby separatystyczne postępowanie Anglii i Włoch wpłynęło na inne rozwiązania kwestyi egipskiej, niż na takie, które ogólne interesa europejskie wymagają, i pozostanie przytem, że ona sama, a nie kto inny ostatecznie sprawę tę zdecyduje. Dla zaspokojenia nprawionych interesów włoskich znajduje się w ramach ogólnych interesów dostateczne miejsce, ale nie będzie go dla polityki awanturniczej. Odpowiedzialność za ostatnią spadłaby na gabinet, w którym dziś rządzą Depretis i Mancini, bez względu na to, czy im się który z ich zamysłów chwילו powie, lub nie powie.”

Enneucyca ta zdaje się być dość wyraźną. Niewielkie też zadowolenie wywołuje kooperacya włoska w Anglii. „Anglia, mówi Times, nie może przystać na propozycję włoską współdziałania z nami w Sudanie. Przyjęcie tej propozycji byłoby wielkim błędem, bo obudzałoby w świecie muzułmańskim mniemanie, jakoby Anglia nie była już w możności stłumienia powstania sudańskiego bez obecnej pomocy.”

Daily News wyrażają także, że Anglia w speł-

nianiu zadania swego w Sudanie, może się obyć bez obecnej pomocy.

Z tych objawów opinii prasy angielskiej wynika, że współdziałanie Włoch w Egipcie nietylko nie byłoby popularnem w Anglii, ale obrażałoby wyraźnie dumę angielską.

Zdaje się, że i Mancini, który chciał się puścić na drogę jakiejś bardzo awanturniczej polityki spuszcza już potrosze z tonu. N. fr. Presse otrzymała w tej mierze następujący telegram z Rzymu d. 10 b. m. „Jak się dowiadujemy z dobrego źródła, Mancini, po rozmówieniu się poufnie z Lumleyem, przedłożył ministerstwu cały szereg materialnych korzyści, jakichby Włochy na przypadek wojennej kooperacyi z Anglią wymagać mogły. Kolegom p. Manciniego wydawali się żądania te przesadami, a rada ministrów oświadczyła się przeciw nim wszystkimi głosami, z wyjątkiem głosu proponenta. W niedzielę starał się król, w chwili odbierania zwyczajnych sprawozdań przekonać Manciniego o niepodobiestwie zgodzenia się na jego propozycje, i powiedział, że Włochy, jeśli im wogóle wypadła życzyć sobie kooperacyi w Afryce, powinny to uczynić więcej z moralnych niż materialnych pobudek. Wskutek tego zmodyfikował Mancini swe wnioski, poczem w radzie ministrów przyjęte zostały. W poniedziałek zrana wysłano depezę do posła włoskiego w Londynie Nigry, w której powiedziano, że Włochy umieją cenić te uczucia angielskie, które w tej ważnej chwili chciałyby na własnej oprzeć się siłę, ale Włochy poczuwają się na podstawie umów, których skutkiem było obsadzenie portów morza Czerwonego, do zaofiarowania Anglii swojego współdziałania na przypadek wszelkiej możliwej potrzeby.”

Druga wyprawa włoska odpywa w dniu dzisiejszym, trzecia, największą przygotowują z wielkim pośpiechem. Ciadlini, który zjechał do Rzymu przedstawił Depretisowi i ministrowi wojny p. Ricotti, trudności, na jakie wojskowe działanie w Sudanie natrafiać musi, z miejscowych i klimatycznych właściwości, i wyraził zdanie, że z takim brakiem zapatrzenia się w zastosowanie do tego przybory, z jakim wojska włoskie wybierają się w drogę zniszczeń muszą w pustyni nawet bez boju, w bardzo krótkim czasie.

Do Independance Belge donoszą z Neapolu, że instytucya wojskowa topograficzna we Florencyi odebrała rozkaz wygotowania dla trzeciej ekspedycyi dokładnej mapy wojskowej centralnej Afryki. Mówią, że Włosi chcą zająć wszystkie nieobsadzone dotąd punkta na wschodnim wybrzeżu Afryki od Zanzibaru do przylądka Gwardafui.

Wiadomo już, że w Zanzibarze przebywa wyślanik niemiecki Rohlfis i czycha, jak się zdaje, także na miejsca niezajęte w sąsiedztwie Zanzibaru (więcej może ku stronie zatoki Santa Lucia). Zatarg z dążnościami włoskimi może więc łatwo nastąpić i ztąd to może pochodzić ów groźny ton berlińskich Politische Nachrichten.

We franenskiej Izbie deputowanych obradują ciągle jeszcze nad kwestyą podniesienia cel, po ukończeniu zaś tych obrad, nalegać będzie Ferry na to, aby na porządek dzienny przyszedł projekt do ustawy, przepisującej scrutin des listes.

Temps donosi, że akt ugody w sprawie uregulowania finansów egipskich ma być podpisanym przez Francję, Anglię, Austro-Węgry, Niemcy, Rosyę i Włochy jeszcze przed d. 19 b. m., t. j. przed dniem, w którym się rozpoczyna na nowo posiedzenia parlamentu angielskiego.

W Anglii obliczono, że jenerał Newdegate dopiero w środku marca będzie mógł rozpocząć marsz z Suakimu w stronę Berberu, aby podać rękę Wolsceyowi, że więc aż do tego czasu oddziały ostatniego będą się musiały starać utrzymać w swych pozycyach. Wobec powszechnego teraz powstania wszystkich plemion sudańskich, kwestyja wywyższenia się będzie może dla Anglików najtrudniejszą do przewyciężenia.

Z świeżo nadesłanych wiadomości wynika, że Wilson, którego statek „Beresford” uratował wtenczas, kiedy po rozbiciu się statku, na którym był, z Chartum, schronił się na mieliznę przylegającą do katarakty „Szabluka”, przejechał sam z ważnemi raportami do obozu Wolsceya pod Kortii. Czy wraca sam zaraz i komu zostawił zastępstwo w dowództwie nie dodaje pomieniona wiadomość. Zapewne przybył z przedstawieniami, że bez zrobienia stosownej dywersyi kolonna Stewarta pod Gubatem długo trzymać nie będzie się mogła.

Śmierć Gordona zdaje się teraz być ostatecznie stwierdzoną.

Urzędowy Prawit. Wiestnik ogłasza nowy (już nam sygnalizowany telegraficznie) ukaz cara, wprowadzający pewne zmiany w ustawie cara Pawła I, która po raz pierwszy została skodyfikowana stensunkii, porządek spadkobierstwa, tytuły, i t. d. rodziny panującej w Rosyi. — Rzezonca ustawa Pawła I, prawomocna w Rosyi już od lat 88, opiewa między innymi, że wszystkim członkom rodziny panującej, bez względu w jakim stopniu są spokrewnieni z głową rodziny (carem) i czy w prostej linii, czy jakiegokolwiek ubocznej, przysługuje tytuł wielkich książów. Otóż nowy ukaz wprowadza zmiany w tym punkcie ustawy, bo ustanawia oddat, że tytuł wielkich książów, wielkich książowien i cesarskich wysokości przysługiwac będzie tylko członkom rodziny, pochodzącym w linii prostej zstępnej od panujących carów w pokoleniu męskim, i to tylko do trzeciego stopnia, t. j. do wnuków włącznie. Prawniczy zaś i praprawnicy carów, jak również członkowie panującej rodziny we wszystkich ubocznych liniach, będą się tytułowali „księżętami krwi” i „wysokościami”, (bez dodatku „cesarskich”).

Ukaz ten organa prasy rosyjskiej witają radośnie, jako rekojmie, że dom panujący przy takim ograniczeniu liczby mogących się zbyt rozmnożyć w przyszłości członków carskiej rodziny, przynajmniej jej uroku w oczach narodu i utrwali jeszcze bardziej cześć i wierność dla niej.

KOESPONDENCYA „CZASU.”

Lwów 11 lutego.

Wskutek przyspieszonego toku obrad w Radzie państwa i bliskiego terminu jej rozwiązania, nie można już nawet oczekiwać wniesienia przygotowywanej ustawy o nowym sposobie pobierania podatków w gminach naszych. Jestto sprawa ciągle jeszcze aktualna, bo w ostatnich czasach z niektórych stron kraju odzywać się zaczęły znowu głosy z żądaniem, aby urzędy podatkowe same zajęły się wykonywaniem dotąd przez gminy zbieraniem podatków. Wlecie z. r. Wydział krajowy, na podstawie odezwę od rządu otrzymanej, przedstawił w okólniku do Wydziałów powiatowych fa-

talne następstwa, jakichby nastąpić musiały nieodzwonnie w razie, gdyby gminy nie chciały cierpliwie wyzekać ustawodawczego uregulowania sprawy, lecz opierając się na znanem orzeczeniu trybunału administracyjnego co do jednej gminy morawskiej, zaraz zechciały pozbyć się ciężaru zbierania podatków. Następstwa te są tak widoczne, że przypominać ich nie potrzeba według owego okólnika. Każdy łatwo wyobrazić sobie może niedogodności połączone z indywidualnym poborem podatków przez urzędy podatkowe. Mielibymy formalne wędrowki ludu do miast powiatowych, a ponieważ urzędy podatkowe nie są tak zorganizowane, aby zaraz podać mogły czynnościom połączonym z indywidualnym poborem podatków, więc całe gminy musiałyby odzierać i czekać w mieście, dopóki z porządku na nie kolej nie przyjdzie. Oczywiście w takim razie pieniądze odliczone na podatek w znacznej części wśród czekania całemi dniami poszłyby do kas szynkarskich i powstawałyby zaletności nowego rodzaju, przy których ściąganiu nie możnaby przytoczyć żadnego tytułu do pobłażliwości.

Powyższe następstwa muszą odstraszyć każdą gminę od żądania, aby natychmiast uwolniono ją od obowiązku zbierania podatków. Rozważniejsze gminy nie potrzebują aż tak dalekiej refleksyi, bo już sam proceder przy ewentualnem przedewczesnem oddaniu funkcji poborczych w ręce urzędu podatkowego musi je odstraszyć i nakłonić do cierpliwego wyzeczawiania ustawodawczego zalecenia sprawy. Czy ci, którzy pobudzają gminy do niecierpliwienia się i żądania, aby je uwolniono od poboru podatków, mają wyobrażenie, jak wyglądałoby to przelewanie funkcji poborczych na urzędy podatkowe? Proszę posłuchać, jakie normy postawiła pod tym względem krajowa dyrekcya skarbu: Zwierchność gminna usuwająca się od poboru podatków przed ustawodawczem uregulowaniem sprawy, musiałaby przedłożyć władze wszystkie odnośne akta, mianowicie tabele płatnicze wraz z otrzymaniem rozporządzeniami co do zmian zaszytych w indywidualnych należnościach, dzienniki poborowe, szczegółowy według lat ułożony wykaz kontrybuentów, którzy zalegają z podatkami i wszystkimi dodatkami i zestawienie tego wykazu w ten sposób, aby suma ogólna zgadzała się najdokładniej ze stanem, jaki wykazują księgi likwidacyjne urzędu podatkowego. Dalej musiałaby być uporządkowane wszelkie nadpłaty powstałe ze zmiany należności, a dopiero po należytym sprawdzeniu tych aktów i uzyskaniu pewności, że wybrane od kontrybuentów należności zostały złożone w urzędzie podatkowym, mogłoby nastąpić odebranie funkcji poborczych od gminy. A co dalej? Urząd gminny odebrałby swobodnie, tryumfalnie może nawet, że postawił na swoim i dokuczył tak niemilem dlań urzędowi podatkowemu. Ale po z urzędem gminnym wlościance zlorzezyliby zmianie, bo jej pierwszym i nieuniknionem następstwem byłoby według kategorycznego oświadczenia krajowej dyrekcji skarbu bezwzględne ściąganie wszelkich rewanentów. Od tego wymagania nie odstąpiłaby zapewne krajowa dyrekcya skarbowa, bo tego wymaga uporządkowanie rzeczy. Czy wobec takiego horoskopu godzi się pobudzać gminy do pronunciamentów podatkowo-poborczych, zwłaszcza wobec danego już przez ministra skarbu przyrzeczenia, że niebawem w drodze ustawodawczej nastąpi rozwikłanie i uporządkowanie sprawy?

Minister oświecenia wyraził ks. Jerzemu Czartoryskiemu, jako prezesowi komitetu nadzorczego szkoły koszykarskiej w Jarosławiu, zadowolenie, z obecnego stanu tego zakładu i zaasygnował dlań

rzekł Zagłoba — bo oni zawsze wszystko najpierwi wiedzą, i taka mianoż nimi korespondencya, że jak który rano kichnie w Wielkopolsce, to już wieczorem mówią mu na Zmudzi i na Ukrainie: na zdrowie!

— Nie wiem, jak to było; ale od dwóch dni wiemy — rzekł pan Michał — i konsternacya tu okrutna... Pierwszego dnia jeszcze mi niebardzo wierzyli, ale drugiego już nikt nie negował... Co więcej wam powiem: jeszcze wojny nie było, a rzekłbyś, ptaki o niej śpiewały w powietrzu, bo wszyscy naraz i bez powodu poczeli o niej gadać. Nasz książę-wojewoda musiał się też jej spodziewać i coś przed innymi wiedzieć, bo się kręcił, jak mucha w ukropie, i w ostatnich czasach do Kiejdan przyleciał. Zaciągi od dwóch miesięcy z jego rozkazu czyniono. Zaciągałem ja, Stankiewicz i niejaki Kmicie, chorąży orszański, który, jako słyszałem, już gotowiński chorągiew do Kiejdan odprowadził. Ten się najpierwej z nas wszystkich uwnął...

— Znaszże ty Michale dobrze księcia wojewodę wileńskiego? — pytał Jan.

— Jak go nie mam znać, kiedym całą wojnę towarzyszył pod jego komendą odbywał.

— Co wiesz o jego zamysłach? zacy to pan?

— Wojownik jest doskonały, kto wie, czy po śmierci księcia Jeremiego w Rzeczypospolitej nie największy... Pobili go prawda teraz, ale miał sześć tysięcy wojska na omdzięsiąt... Pan podskarbi i pan wojewoda witebski okrutnie go za to potępiają, mówią, iż przez pychę to z tak małą siłą się porwał na ową niezmierną potęgę, ażeby się z nimi wiktorya nie dzielił. Bóg raczy wiedzieć, jak było... ale stawał mężnie i sam życia nie szędził... a ja, którym na wszystko patrzył, tyle tylko powiem: iż gdyby miał dosyć wojska i pieniędzy, noga nieprzyjacielska nie uszłaby z tego kraju. Tak myślę, że szczerze on się teraz weźmie do Szwedów, i pewno ich tu nie będziemy czekali, ale do Inflant ruszymy.

— Z czegoż to sponujesz?

— Z dwóch powodów: raz, że książę będzie chciał reputacyę swą, nieco po cybichowskiej bitwie zachwianą, poprawić; a powtóre, że wojnę kocha...

— Tak jest — rzekł Zagłoba — znam ja go

z dawna, bośmy razem w szkołach byli, i pensa za niego odrabiałem. Zawsze się kochał w wojnie i dlatego lubił ze mną lepiej, niż z innymi kompanie trzymać, bom ja także wołał konia i dzidkę, niż łacinę.

— Z pewnością, że to nie wojewoda poznański, z pewnością, że to zgola inny człowiek — rzekł pan Stanisław Skrzetuski.

Wolodyjowski począł go wypyttywać o wszystko, co się pod Ujściem zdarzyło, i za czuprynę się targal, słuchając opowiadania; wreszcie, gdy pan Stanisław skończył, rzekł:

— Masz waszność słusność! Nasz Radziwiłł do takich rzeczy niezdolny. Pyszny on, jak djabel, i zdaje mu się, że w całym świecie większego rodu od radziwiłłowskiego niema... to prawda. Oporu on nie znosi, prawda... i na pana podskarbiego Gosiewskiego, zanego czelaka, o to zagniewan, że ten nie skacze, jak mu Radziwiłł zachęca. Na Króla Jęgomoski także krzywi, że mu bulawy wielkiej litewskiej dość prędko nie dał... Wszystko to prawda, jak i to, że woli w becznych błędach kalwińskich żyć, niż do prawdziwej wiary się nawrócić; że katolikom, gdzie może, ciśnie; że zbory heretyków stawia... ale za to przysięgnę, że wolałby ostatnią kroplę swojej pysznej krwi wytoczyć, niż taką kapitulacyę, jak pod Ujściem, podpisać... Będziem mieli wojny w bród, bo nie skryba, ale wojownik będzie nam hetmanem.

— W to mi graj! — rzekł Zagłoba. — Niczego więcej nie chemy. Pan Opaliński skryba, i zaraz się pokazało, do czego zdalny... Najpodejszy to gatunek ludzi! Każdy z nich niech jeno pióro z kupra gęsi wyciągnie, to zaraz myśli, że wszystkie rozumy pojed... i taki syn innym przymawia, a jak przyjdzie do szabli, to go niemasz. Sam za młodu rytmy układałem, żeby białogłowskie serca kaptawo, i byłym pana Kochanowskiego w koci róg z jego fraszkami zapędził, ale potem żołnierska natura wzięła górę.

— Przytem, jeszcze i to wam powiem — rzekł Wolodyjowski — że skoro się tu z szlachta ruszy, to się kupa ludzi zbierze, byle pieniądze nie zabrakło, bo już z tego znaczo, że tam książę wojewoda myśli o Szwedach.

— To rzekłszy pan Wolodyjowski, otworzył kluczem sepeki, stojący pod oknem na lawie, wydobyl z niego papier, złożony na dwoje, i rozwinięwszy, począł czytać:

wiem, że wole być ciurą w regularnej chorągwi, niż hetmanem nad całym pospolitim ruszeniem.

— Tutejszy lud męzny — odrzekł pan Wolodyjowski — i bardzo sprawny. Mam tego przykład z mojego zaciągu. Nie mogłem pomieścić wszystkich, którzy się garnęli, a między temi, których przyjąłem, niemasz i jednego takiego, ooby poprzednio nie służył. Pokażę waszom te chorągiewki i upewniam, że gdybyście nie wiedzieli odmiennie, tobyście nie poznali, że to nie starzy żołnierze. Każdy bity i kuty w ogniu, jak stara podkawa, a w sztyk stoją, jako trirari rymscy. Nie pójdzie z nimi tak łatwo Szwedom, jak pod Ujściem do Wielkopolanami.

— Mam nadzieję, że to Bóg wszystko odmiennie — rzekł Skrzetuski. Mówią, że Szwedzi dobrzy pacholowcy, ale przeciw nigdy nigdy nie mogli naszym wojskom komputowym wytrzymać. Biliśmy ich zawsze — to już wypróbowana rzecz — biliary ich nawet wtedy, gdy im przywodził największy wojownik, jakiego kiedykolwiek mieli.

— Co prawda, to okrutniem ciekawy, co też umięją — odpowiedział pan Wolodyjowski — i gdyby nie to, że dwie inne wojny jednocześnie ojczyznę gnębia — wcalem się o tę szwedzką nie rozgniewał. Próbowaliśmy Turków i Tatałów i Kozaków — i Bóg wie nie kogo — godzi się teraz Szwedom poprobować. W koronie z tem tylko może być kłopot, że wszystkie wojska z hetmanami na Ukrainie zajęte. Ale tu, widzę już, co się stanie: oto książę wojewoda dotychczasową wojnę panu podskarbiem Gosiewskiemu, hetmanowi polnemu, zostawi, a sam się Szwedami szczerze zajmie. Ciężko będzie, prawda! Wszelako miejmy nadzieję, że Pan Bóg pomoże.

— Jedźmy tedy, nie mieszkając, do Kiejdan — rzekł pan Stanisław.

— Dostałem też rozkaz, żeby chorągiew mieć w pogotowiu, a samemu się w trzech dniach w Kiejdanach stawić — odpowiedział pan Michał. Ale! mnszę też wasciem ten ostatni rozkaz pokazać, bo już z tego znaczo, że tam książę wojewoda myśli o Szwedach.

— To rzekłszy pan Wolodyjowski, otworzył kluczem sepeki, stojący pod oknem na lawie, wydobyl z niego papier, złożony na dwoje, i rozwinięwszy, począł czytać:

„Mości panie Wolodyjowski, pułkownik!

„Z wielką radością odczytaliśmy raport Waszmości, że chorągiew już na nogach i w każdej chwili może w pochód ruszyć. Trzymaj ją wacpan w czujności i pogotowiu, bo przychodzą ci ciężkie czasy, jakich jeszcze nie bywało, sam zaś przybryhąj najknaśpieszniej do Kiejdan, gdzie go niecierpliwie oczekiwac będziemy. Gdyby waszmości dochodziły jakie wieści — tym nie wierz, aż wszyscy z naszych ust usłyszysz. Postąpimy tak, jak sam Bóg i sumienie nakazuje, bez uwagi na to, co złość i nieczyliwosc ludzka może na nas wymyślić. Ale zarazem cieszymy się, iż nadechodzą takie terminy, w których pokaże się dowodnie, kto jest szczerzym i prawdziwym przyjacielem Radziwiłłowskiego domu, i kto nawet in rebus aduersis służyć mu gotów. Kmicie, Niewiarowski i Stankiewicz przyprowadzili tu już swoje chorągiewy; waszmościana niech w Upięcie zostanie, bo tam może być potrzeba, a może przyjdzie wam ruszyć na Podlasie pod komendą brata mojego stryjcznego J. O. X. Bogusława, który tam znaczną partyę naszych sił ma pod sobą. O tem wszystkim dowiesz się dokładnie z ust naszych — tymczasem zaś polecamy wierności waszej pilne rozkazów spełnienie i oczekujemy cię w Kiejdanach.

Janusz Radziwiłł, książę na Birzach i Dubinkach, wojewoda Wileński, hetman w. litewski.

— Tak jest! widoczna już z tego listu nowa wojna! — rzekł Zagłoba.

— A że książę pisze, iż postąpi jak mu Bóg nakazuje, to znaczy, że będzie bil Szweda — dodał pan Stanisław.

— Dziwno mi tylko — rzekł pan Skrzetuski — że pisze o wierności dla Radziwiłłowskiego domu, nie dla ojczyzny, która więcej od Radziwiłłów znaczy i pilniejszego ratunku potrzebuje.

— To taka ich pańska maniera — odparł Wolodyjowski — choć i mnie się to zaraz nie spodobało, boć i ja ojczyznę, nie Radziwiłłom służyć.

— A kiedys ten list odebrał? — pytał Jan.

— Dziś rano, i właśnie po południu chciałem ruszyć. Wy się przez ten wieczór wyuczyszcie po podróży, a ja jutro pewnie wrócę i zaraz z chorągwią ruszymy, gdzie nam każą.

POTOP

POWIEŚĆ przez Henryka Sienkiewicza. Tom pierwszy.

(Ciąg dalszy.)

ROZDZIAŁ XII.

Gdy pan Jan Skrzetuski ze stryjcznym Stanisławem i panem Zagłobą, po uciążliwej drodze z puszczy, przybyli wreszcie do Upioty, pan Michał Wolodyjowski mało nie oszałal z radości, zwłaszcza, że dawno już nie miał o nich żadnej wieści; o Janie zaś myślał, że znajduje się z chorągwią królewska, której porucznikował na Ukrainie u hetmana. Brał ich też z kolei w ramiona, i wyściskawszy, znowu ścisłal i ręce zacierał; a gdy mu powiedzieli, że pod Radziwiłłem chcą służyć, uradował się jeszcze bardziej na myśl, że nieprędko się rozłączą.

— Chwała Bogu, że do knpy się zbieramy, stara rzy zbieraćzykowie — mówił — człowiek i do wojny większą ma ochotę, gdy czuje konfidentów kolo siebie.

— To była moja myśl — rzekł pan Zagłoba — bo oni do króla chcieli lecieć... ale ja powiedziałem: a czemu to nie mamy sobie z panem Michałem starych czasów przypomnieć? Jeśli nam Bóg tak postychęci, jak z Kozakami i Tatarami szcześnie, to nie jednego Szweda wkrótce mieć będziemy na sumieniu.

— Bóg waści natchnął tą myślą — rzekł pan Michał.

— Ale to mi dziwno — rzekł Jan — żeście o Ujściu i o wojnie już wiedzieli. Stanisław ostatnim konfiskim tchem do mnie przyjechał, a my tak samo tu jechali, myśląc, że pierwsi będziemy nie-szczęście zwiastowali.

— Musiała przez żydów wieść tutaj przyjść —

subwencję rządową 500 złr. Hr. Ferdynandowi Hompeschowi z Rudnika w powiecie Niskim wyraził minister oświecenia podziękowanie za to, że staraniem swoim i ofiarnością przy rozporządzeniu subwencji rządowej tak podniósł przemysł koszykarski w całej okolicy, iż dziś daje on piękny zarobek ludności całej okolicy. Hr. Hompeschowi należy się za tę zasługę obywatelską nadto jeszcze publiczne a serdeczne podziękowanie.

Wiedeń 10 lutego.

(a) Ks. Liechtenstein dał się aproszyć, pozostał w Izbie i na czele klubu. Prawica więc dotrwała do końca sesji w swoim dotychczasowym składzie, ale złudzeniem byłoby myśleć, że dotrwa w dotychczasowej jedności i sile. Pokaże się to za dni kilka przy dalszym ciągu dyskusji o nalezytościach. Na wiosnę sprzymierzone kluby postanowiły głosować za wnioskami komisji, z pewnymi ściśle określonymi poprawkami, o których wiadomo, że na nie rząd się zgodzi. Teraz jednak jeden z włościan niemieckich, zamierzając wystąpić przy rozprawie ogólnej wniosek na odesłanie komisyjnego projektu napowrót do komisji, z poleceniem poczynienia zmian daleko idących i wprowadzenia takich ulg, iż cały efekt finansowy tej noweli zostałby zniewieczony. Odesłanie projektu do komisji z takim poleceniem i wobec bliźkiego końca sesji, równało się odrzuceniu, byłoby tylko co do formy łagodniejszym opozycy wyrazem. Wniosek więc taki sprzeciwia się wprost intencjom prawicy, powziętym w jej łonie uchwałom, a nawet można powiedzieć zobowiązaniom, a jednak możebność przyjęcia takiego wniosku przez Izbę nie jest wykluczona. Lewica bowiem, która teraz najgorliwiej nad tem pracuje, żeby włościanstwo przychylnie usposobić dla siebie, niezawodnie wniosek ten poprze, a gdyby on się przy rozprawie ogólnej nie utrzymał, powtórzę go przy dyskusji szczegółowej. W razie, gdyby obadwa wnioski upadły, większą część członków klubu ks. Liechtensteina zamierza głosować za wszystkimi poprawkami, dając pierwszeństwo tym, które najdalej pójdą. W klubie czeskim jest niewiele wprawdzie dysydentów, ale są tacy, którzy związani karnościami klubową nie będą głosować przeciw noweli, lecz się od głosowania usuną. Słowiccy odgrają się, że odtąd będą przeciw każdemu przedłożeniu rządowemu głosować, jeżeli rząd nie zaprowadzi dla nich natychmiast paralelnych klas przy gimnazjach w Marburgu, Celowcu i Cylei. P. Klaciz odjechał do Dalmacji i podobno wybiera się za nim kilku jeszcze posłów tamtejszych. Prawica więc występować będzie przy rozprawie o nalezytościach w szuku nietylko rozbitym, ale i uszczuplonym. Łatwo wśród takich okoliczności prawdopodobny wynik obliczyć. O budżet niema obawy, bo przy rozprawach o budżecie luki powstałe na prawicy wyrówna klub Coroniego. Ale co do innych przedmiotów, niema najmniejszej pewności, jak się rozluźnione frakcje ugrupują. Zwłaszcza co do regulacji rzek galicyjskich niema takiej pewności. Lewica natomiast pracuje nad obalaniem członków, jej namowom przystępnym. Na wczorajszym posiedzeniu komisji Dr Russ postawił w imieniu opozycji wniosek odesłania sprawy na czas nieograniczony. Między niechętnymi po stronie prawicy obiegają dwa zdania. Jedni godzą się na to, że co do rzek spławnych rząd ma obowiązekłożyć na ich uporządkowanie tyle, ile potrzeba. Ci więc przyjmują § 1, ale chcą resztę ustawy odrzucić. Drugi przystają na wszystkie paragrafy, oprócz pierwszego, uwzględniając uchwałę sejmową, co do pierwszego zaś paragrafu twierdzą, że wydatek obowiązkowy dla rządu może być obmyślony co roku w budżecie, tak jak się to dzieje dla rzek salwanych w innych krajach koronnych. I nie potrzeba robić dla Galicji wyjątku. Gdyby przy pomocy lewicy stało się zadaniem jednym i drugim, to z całej ustawy nie zostałoby nic. Kwestya zaś w swej całości stanęła na takim gruncie, że najmowniejsze wywody nie potrafią sytuacji zmienić, bo nie o przekonanie chodzi, lecz o dobrą wolę. Potrzeba, żeby w kraju znano dokładnie i umiano ocenić trudność położenia w ogóle, a mianowicie co do żywej dla Galicji sprawy, aby nie czyniono za jej niekorzystny może obrót odpowiedzialnymi tych, którzy bynajmniej nie zawiniли

temu, że się tak nagle i w sposób niespodziewany sytuacja zmieniła. Wobec położenia, jak się ono dziś przedstawia, jaknajrybniejsze rozwiązanie Izby zdaje się być koniecznym. Nikt już w tej Izbie na nie liczyć nie może, a czem dłużej przeciągnęłyby się sesya tem dłuższego szeregu porażek mogłaby się prawica obawiać. Dlatego według wszelkiego prawdopodobieństwa sesya zostanie zamknięta najpóźniej 24 marca. Dwa najbliższe posiedzenia i trzy następne w końcu przyszłego tygodnia zarezerwowane są dla noweli o nalezytościach. Gdyby zaś nowela zgasała skomem przedwczesnym, wejść na porządek dzienny sprawy drobniejsze, które przygotowały komisje. Między niemi znaleźć się może także ustawa przeciw nadużyciu dynamitu. Około 24 lutego rozpoczyna się rozprawy o budżecie, które zwykle trwają przez trzy tygodnie i zabiorą czas do połowy marca. W ostatnim tygodniu przyjdzie na stół ugoda z koleją północną, która na jednym posiedzeniu nie da się załatwić i przyjdą sprawy, których załatwienia rząd może ze względu na administracyjnych będzie musiał się domagać. Ustawa przeciw anarchizmowi, jeżeli do tego czasu komisya wygotuje o niej sprawozdanie i ustawa o zabezpieczeniu robotników, która jest na ukończeniu w komisji, niedocisną się już za pewne do porządku dziennego w pełnej Izbie, i tak co do spraw będących w związku z wielką a groźną kwestyą socjalną bieżąca sesya bezwzględnie przeminie. Cya sprawa regulacji rzek galicyjskich, która rządowi bardzo leży na sercu, wejdzie przed końcem sesji na porządek dzienny, to zależeć będzie od wyjaśnienia sytuacji i przeważającego na prawicy usposobienia. Sprawa to jest zbyt ważna, iżby bądź to rząd, bądź posłowie galicyjscy chcieli ją puszczać na los szczęścia.

C. k. krajowa dyrekcyja skarbu zamianowała w etacie c. k. zarządów salinarnych w Galicji: górnistrza Ervina Windakiewicza, rachmistrzem materyalów w Bochni, asystentą salinarnego Józefa Fryta, górnistrzem w Wieliczce i elewów górniczych: Walentego Mazurkiewicza i Zbigniewa Złowodzkiego, asystentami salinarnymi pierwszego w Bochni, drugiego zaś w Wieliczce.

Rada Państwa.

Posiedzenie komisji dla projektu regulacji rzek galicyjskich, odbyte dnia 9 b. m.

Ze strony rządu obecni: prezes ministrów hr. Taaffe, minister rolnictwa hr. Falkenhayn, szef sekcynjy hr. Kubin i radca ministeryalny Beyer. Dep. Dr Russ stawia w imieniu własnym i swoich przyjaciół politycznych następujący wniosek: „Zważywszy, że oznaczone w § 1 przedłożonego projektu do ustawy, prace regulacyjne na przestrzeni rzek galicyjskich, — stojących pod opieką państwa, mogą być dokonane już za pomocą podwyższenia nadzwyczajnych wydatków w preliminarzu budżetu, podczas gdy dla wymienionych w § 2 regulacji rzek dotąd według oświadczenia rządu nie złożono ani jeneralnych projektów, ani programu pracy, a nawet długość regulacji mającego biegu rzek w przybliżeniu nie oznaczono; zważywszy, że w wielu królestwach i krajach okazują się nie mniej nagłymi i od wielu lat wyciekającymi wykonania prace około regulacji rzek, potrzebne dla żeglugi i kultury kraju; zważywszy dalej, że Izba poselska rezolucyami swemi z dnia 6 maja 1879, 3 maja 1881 i 5 marca 1883 dowiodła swej gotowości przyjęcia z pomocą przez systematyczną i gruntowną regulację rzek potrzebom wszystkich królestw i krajów w sposób, który zasiliłoby z funduszu państwa stopniowo i w możliwym równym rozkładzie wymaga; i zważywszy w końcu, że w myśl oświadczenia rządu złożone jeneralnych projektów i programu prac dla oznaczonej w § 2 regulacji rzek wymaga okresu dwóch lat, które to przedwstępne roboty z jednej strony umożliwiają przybliżony sąd o wydatku z funduszu publicznego a z drugiej strony wszelka systematyczna praca na przestrzeni rzek galicyjskich, nie stojących pod opieką państwa, sama przez się w roku 1885 jest wykluczona,

odrzuca się obrady i uchwały nad przedłożeniem i używa się rząd, aby w ciągu najbliższej sesji

nie być Rzeczypospolitej, a od niego teraz siła zależy. To, co wazność powiadaś, że u nich chuda fra, to tak nie jest. Pewnie, że gdyby kto Radziwiłłów wszystkich sprzedał, toby za nich elektora z całym księstwem kupił, ale dzisiejszy kurfurst Fryderyk Wilhelm zebrał już nie mało grosza i ma dwadzieścia tysięcy wojska bardzo porządnego, z którym śmiało mógłby się Szwedom zastawić, co jako lennik Rzeczypospolitej, powinien uczynić, jeśli Boga ma w sercu i pamięta wszystkie dobrodziejstwa, które Rzeczpospolita jego domowi świadczyła. — Zali on to uczyni? — pytał Jan. — Czarna byłaby to niewdzięczność i wiarołomstwo z jego strony, gdyby inaczej postąpił! — odrparł Stanisław. — Ciężko to na wdzięczność cudzą liczyć, a zwłaszcza na heretycką — rzekł pan Zagłoba. — Pamiętam jeszcze wyrostkiem tego waszego kurfursty; zawsze to mruk był, rzekłbyś ciągle słuchał, co mu diabeł do ucha szeptał. Powiedziałem mu to w omy, gdyśmy z panem Koniciewiczem nieboszczykiem w Prusach byli. Taki on luter, jak i król szwedzki. Daj Boże, żeby się jeszcze ze sobą przeciw Rzeczypospolitej nie sprzymierzili... — Wiesz co Michale? — rzekł nagle Jan — Nie będę dziś wypowiadał, ale pojedaj z tobą do Kiejdan. Teraz nocami lepiej jechać, bo we dnie upał, a pilno mi już wyjść z niepewnością. Na wyopieczek jeszcze eż, bo pewnie książkę jutro jeszcze nie ruszy. — Tembardziej, że chorągiew kazał w Upicie zatrzymać — odrzekł pan Michał. — Dobrze mówicie! — zawołał pan Zagłoba — pojedaj i ja. — To jedźmy wszyscy razem — dodał Stanisław. — Akurat na jutro rano będziemy w Kiejdanach — rzekł pan Wolodyjowski — a w drodze i na kulbakach można się słodko przedzrymać.

(Ciąg dalszy nastąpi).

uczynił zażość kilkakrotnym wezwaniom Izby poselskiej co do użycia środków dla systematycznej i gruntownej regulacji rzek w ogóle.

Dep. Dr Czerkawski pojmuje opozycyę przeciw tej ustawie, sądzi atoli, że idzie ona za daleko. Przedłożenie to wprowadza pewien system w udzielaniu pieniężnych zasiłków dla Galicji na cele regulacji rzek. Właśnie § 2 jest najważniejszym, gdyż państwo do regulacji tych rzek nie było obowiązane. — Mowca wylicza różne rzeki w innych krajach n. p. w Styryi, Karyntyi, Krainie, na których regulacyę państwo także zasiłków udzielało.

Prezes ministrów hr. Taaffe: Podniesiono przeciw rządowi zarzut, że się zachowywał biernie w obec rezolucyji Izby poselskiej i w obec objawionych życzeń co do regulacji rzek. Zarzut ten nie ma podstawy. Mowca przypomina przedłożenie rządowe względem nieszkodliwych odprowadzania wód górskich, tudzież co do państwowego funduszu melioracyjnego. Obie ustawy przyszły do skutku w ubiegłej sesyi. — Szczególnie ustawa względem państwowego funduszu melioracyjnego, postawiła zasady i stworzyła środki, — aby wszystkie kraje w równej mierze były uwzględniane. Ze prócz tego dla wielu krajów ze względu na regulacyę poszczególnych rzek na podstawie przedłożenia rządowych uchwalono znaczne zasiłki państwowe, tego dowodzi odczytany wykaz odońskich ustaw państwowych i krajowych. Co do konieczności regulacji rzek galicyjskich, w obec liczych wielkich wylewów, jakie ten kraj nawiedziły, — nie może istnieć uzasadniona wątpliwość. Chęć widzieć polityczny charakter przedłożenia w tem, że na posiedzeniu komisji przybywa kilku ministrów i reprezentantów rządu. Podobnej konsekwencyi nie należy atoli wyciągać. Jest bowiem obowiązkiem rządu bronić swego przedłożenia w komisji. Również i przedłożenie co do Tyrolu nie miało charakteru politycznego, a wówczas był także rząd w komisji reprezentowanym przez ministrów i urzędników.

Szef sekcynjy baron Kubin: Powiedziano, że dla przestrzeni rzek wymienionych w § 1 można w preliminarzu budżetu stosowną kwotę wstawić i nie potrzeba na to osobnej ustawy; rząd atoli wybrał inną drogę i miał do tego powody. W przedłożeniu swem zebrał on wszystko, co się odnosi do regulacji rzek galicyjskich; regulacya przestrzeni rzek stojących pod opieką państwa, stoi w ścisłym związku z innemi regulacyami. Skoro górne przestrzenie będą regulowane, muszą także prace regulacyjne około dolnych przestrzeni z tym większym wysiłkiem postępować. Na to potrzeba wyższej dotacyi ze skarbu państwa, i nie wystarczy zezwolenie z roku na rok, lecz potrzeba stałego zapewnienia większego przychynu państwowego, przeczem nie należy zapominać, że co do regulacji Wisły i granicznej przestrzeni Sanu istnieją międzynarodowe zobowiązania. § 2 nie stwarza nowej kategorii rzek, a regulacya rzek nie jest czem innym fraszem, lecz nadzwyczaj ważnym momentem dla podniesienia ekonomicznych stosunków. Wspomniano, że prócz Tyrolu nie istnieje 60%, przychynek państwowy. Mowca powołuje się w tej mierze na przytoczone na poprzednim posiedzeniu daty, z których wypływa, że przy regulacji Dunaju przychynek państwowy wynosi 66.67%, przy Drowie 60%, przy Tyrolu 60-78%. Położono nacisk na to, że co do przestrzeni rzek przez państwo i kraj regulować się mających, nie istnieją jeszcze żadne projekta. Jest to ważne, a rząd wyraził to otwarcie w motywach. Mimo to z przedłożeniem nie mógł rząd zwlekać. O konieczności regulacji niema on żadnych wątpliwości; za nią przemawiają fakta. Powiedziano że najprzód należało wykonać roboty przedwstępne, lecz i te wymagają ustawodawczej podstawy. Co się tyczy innych krajów, to zarówno rząd obecny, jak i dawniejsze rządy zawsze uwzględniały życzenia krajów, bo skoro tylko jaka reprezentacya kraju odpowiednio uchwały wzięła, pewne ofiary na kraj przejęła i od rządu zasażała zasiłki, w takim razie rząd był zawsze gotów wystąpić z odpowiednim przedłożeniem przed Radą państwa, czego dowodem liczne ustawy o regulacji rzek.

Dep. Dr Menger pojmuje, że dla Galicji żąda się podarunku 15 milionów; on zaś i jego towarzysze polityczni są przeciwni temu przedłożeniu, dlatego, gdyż dla Galicji wotuje się na 15 lat sumy takie, jakie zresztą wszystkim krajom koronnym razem przyzwolono. Dalszym następstwem tego jest, iż potrzeba będzie podwójnie oszczędzać na innych krajach. Prócz tego podnieść należy, że według oświadczenia rządu, nie wypracowano jeszcze jeneralnych projektów, ani kosztorysów, i że, jak jeden reprezentant rządowy się wyraził, potrzeba będzie prawdopodobnie trzy lub cztery razy większej sumy, aniżeli pierwotnie mniemano. Robot na rzecz rozpoczętych, nie będzie można powstrzymać. Rada państwa znajdzie się w położeniu przymusowem zawotowania nie 15, lecz 30-40 milionów. Szlask już od 12 lat przedsięwzięte wstępne roboty, kazał sporządzić jeneralne projekta, uchwalił ustawy krajowe, a nawet za wotował 4-procentowy dodatek krajowy na 1885 r., aby tylko dostateczną sumę na budowę wodo nieć do dyspozycyi. Mimo to, nie otrzymał dotąd żadnej odpowiedzi. Mowca interpeluje ministra spraw wewnętrznych i ministra rolnictwa, jakie widoki mają uchwalone przez szlaski Sejm ustawy o regulacji rzek.

Minister rolnictwa hr. Falkenhayn oświadcza, że odpowiedzi na to nie dano, ale odpowiedzi będzie brzmiała tak, jak wogóle brzmieć mogą odpowiedzi na wszelkie uchwalone ustawy, tj. że zostały one sakoynowane lub nie. Odnosne przedłożenie może być przedstawionem Najj. Panu dopiero wtedy, jeżeli użycie pieniędzy, stojących do dyspozycyi funduszu melioracyjnego, zostanie zatwierdzone przez Radę państwa. W preliminarzu tego funduszu wstawione zostaną przyczynki państwowe, jakich uchwały sejmu szlaskiego na cele regulacji rzek wymagają. Życzeniu Szlaska stanie się przeto zadane. Preliminarz zaś funduszu melioracyjnego zostanie w najbliższych dniach w Radzie państwa wniesionym.

Dep. Chrzanowski: Co uczyniono dla Tyrolu, to należy także i dla Galicji uczynić. Zresztą poniała Galicya znaczne ofiary, wspierając towarzyszywa wodne i inne tego rodzaju przedsięwzięcia.

Dep. Dr Weeber zaznacza, że od wielu lat dla Galicji czyni się więcej, aniżeli dla innych krajów. On, jako morawski poseł uważałby to za złamanie swego obowiązku, wotować 15 milionów na regulacyę galicyjskich rzek, skoro dotąd nie powiodło się uzyskać kilka tysięcy złr. z funduszu państwa na regulacyę Morawy.

Na tem zamknięto posiedzenie.

Sprawy miejskie.

Komisya sanitarna krakowska odbyła w dniu 6 b. m. pod przewodnictwem naprzód Prezydenta miasta Dra Szlachetowskiego, a następnie wiceprezydenta Friedleina posiedzenie zwyczajne, na którym fizyk Dr Buszek uchwalił o wykonaniu uchwał dawniej zapadłych, a zarazem podał cyfry odnoszące się do chorobliwości i śmiertelności w Krakowie tak w roku ubiegłym jak i w styczniu r. b. W styczniu przeważały choroby dróg oddechowych. Z powodu wściekliczyn zgladzono dwa psy już wściekłe i dwa dopiero podejrzane. W rzeczywistości ukaszanka została przez psa wściekłego, tylko jedna osoba, u której wszakże dotychczas nie wystąpiły żadne właściwe objawy chorobowe. Z dat odnoszących się do chorobliwości i śmiertelności, przekonano się można o pilnej potrzebie budowy wodociągów i kanałów, których wpływ na zdrowie i życie ludzkie w higienicznym występie bardzo wyraźnie na wykazach urzędowych Gdańska, gdzie śmiertelność wynosząca dawniej średnio więcej niż 36 na 1000 spadła po zaprowadzeniu wodociągów i kanalizacyi na 28 1/2; śmiertelność z samego tyfusu brzuszowego wynosiła pod wymienionemi reformami sanitarnemi 10 do 11 na 10,000 żyjących, gdy po ich zaprowadzeniu spadła w roku 1883 na 1 na tą samą liczbę ludzi. Proponowany przez magistrat nowy wzór kart śmierci oddano Drowi Zarzewiczowi, celem poczynienia w razie potrzeby stosownych wniosków. Sprawy stawów na końcu ulicy Karmelickiej, przeciw którym mieszkańcy sąsiedni wniesli podanie, przekazano do zbadania i przedstawienia odpowiednich wniosków Drowi Grabowskiemu. Zgodzono się z rozporządzeniem Magistratu, nakazującym na wiosnę roku bieżącego zbadać studnie, ich cembryny i wodę i wyczerpić je gruntownie, gdzie tego okaże się potrzeba. Podanie jednego z chemików tutejszych o pozwolenie założenia prywatnego laboratorium chemicznego dla celów higienicznych dało powód do dyskusji nad potrzebą ustanowienia w Krakowie za przykładem innych miast osobnego chemika miejskiego, poczem przyjęto wniosek r. m. Dra Domańskiego, by nie rozstrzygać o wniesionem już podaniu, wybrać podkomisya, celem zastanowienia się nad tą sprawą i przygotowania odpowiedniego wniosku na następne posiedzenie komisji sanitarnej. — Do podkomisji wyznaczono r. m. Dra Domańskiego, Dra Grabowskiego i Dra Buszka. Następnie Dr Grabowski w imieniu swem i Dra Zarzewicza zdał obszernie sprawę z petycyi mieszkańców Kleparza, domagających się ze słusznych powodów założenia apteki na tem przedmieściu i wnioś, by na podstawie tak obowiązujących przepisów jak i rzeczywistej potrzeby poprzeć podanie, o którym mowa. Wniosek ten po krótkiej dyskusji przyjęto jednomyślnie. — Fizyk miejski przedstawił imieniem wyznaczonej w tym celu podkomisji warunki, pod którymi można będzie w domach nowo wybudowanych lub znacznie przerobionych pozwalać na mieszkanie ze względu na szkodliwy wpływ wilgoci. Warunki te przyjęto w zupełności. R. m. Dr Domański wnioś, by ze względu na to, iż wybadanie zmian stanu wody gruntowej ma dla miasta wielką wartość pod względem nietylko sanitarnym ale i technicznym (dla budowy wodociągów, kanałów i domów) wezwąć magistrat, by przedstawił komisji sanitarnej wnioski tyczące się systematycznego badania stanu wody gruntowej w obrębie miasta Krakowa. Wniosek ten przyjęto również jak wniosek następny tegoż rady miejskiego, zmierzający do użytkowania urzędowych materyalów Magistratu dla opracowania ważnych kwestyj sanitarnych, dotyczących miasta Krakowa.

Kronika miejscowa i zagraniczna.

Kraków 12 lutego.

W niedzielę, — jak już donieśliśmy, w skutku zaproszenia Marszałka Zyblikiewicza, zjadł się w Krakowie prezesowie dwunastu Rad powiatowych z okolic najbardziej powodzią dotkniętych i konferować będą co do wyżywienia ludności. Prezesowie zabawią w naszym mieście przez niedzielę i poniedziałek. Konferencya odbędzie się o godzinie 4ej po południu w niedzielę. Marszałek Zyblikiewicz jutro rano przybędzie do naszego miasta, gdzie kilka dni zabawi.

Połączone sekcye szkolna i ekonomiczna, pod przewodnictwem wiceprezydenta p. Friedleina, na posiedzeniu wczorajszym postanowiły przystąpić w jak najkrótszym czasie do budowy szkół na Kazimierzu, a to na placu własnym miejskim przy ulicy Miodowej. Plany mają być ostatecznie przejrzone ze strony radców miejskich techników, członków sekcji ekonomicznej, poczem budownictwo ma w jak najkrótszym czasie przedłożyć kosztorys szczegółowy, tak, aby zatwierdzenie budowy, zatwierdzenie planów i kosztorysów nastąpiło mogło ze strony Rady miejskiej w pierwszej połowie miesiąca marca r. b. Szkoły to są bardzo potrzebne, gdyż wykonanie przymusu szkolnego stanie się możebnem przez dostarczenie w pierwszej linii odpowiednich na cele szkolne gmachów. Mimo całego przymusu szkolnego, wedle którego 1800 chłopów izraelskich i 1800 dziewcząt izraelskich do szkół ludowych uczęszczać powinno, uczęszcza chłopów zaledwie 700, a dziewcząt tylko 1100, budowa więc tych nowych szkół sprawi to, iż znacznie więcej dzieci izraelskich do szkół tych uczęszczać będzie, co pod każdym względem jest bardzo ważne.

Budowa klinik i zakładu anatomii patologicznej w Krakowie. W sprawie tej ważnej dla naszego miasta i Uniwersytetu przybyli właśnie z Lwowa: Dr Hoszard, jako reprezentant Wydziału krajowego, i p. Ottmann Albin, Starosta z Namienictwa. Wczoraj już rozpoczęli delegacyi rokowania ustne, w których wzięli także udział dyrektorowie klinik pp. Dr Mikulicz, rektor Dr Rydel, Dr Korczyński i Dr Madurowicz, ze strony zaś budownictwa rządowego p. inżynier Sare. Obrady mają głównie na celu budowę kliniki chirurgicznej, która już w tym roku rozpoczęta być winna, gdyż ministerstwo wstawiło już na ten cel w budżet r. 1885 pierwszą ratę 40,000 złr. Mianowicie klinika chirurgiczna stanąć ma na gruncie szpitala św. Łazarza od strony budynku pp. Zakaszewskich, tam, gdzie dzisiaj znajdują się stare budynki gospodarstwa szpitala, które musiałby uleść zburzeniu; jest więc przedmiotem narad wypracowanie funduszu szpitalnego za zniesienie tych budynków, które w celu rozszerzenia placu pod budowę kliniki chirurgicznej zajęte być mają, a powtóre rokowania dotyczą także objęcia administracyi kliniki przez szpital, należy więc stworzyć zasady, na jakich administracya mogłaby być przeprowadzona. Rokowania toczy się będą zapewne także względem budowy

wy drugiego pawilonu na umieszczenie kliniki lekarskiej, okulistycznej i położniczej, gdyż budowa ich wstrzymaną została aż do chwili, gdy będzie załatwiona kwestya administracyjnego połączenia klinik ze szpitalem św. Łazarza. Co zaś do budowy zakładu anatomii patologicznej, oznajmiło Ministerstwo, jak już wiadomo, że przyzwala w zasadzie na tę budowę według przedłożonego projektu, i oczekuje przedłożenia sobie szczegółowych planów i kosztorysów tej budowy.

Delegatów Wydziału krajowego i Namienictwa, Dra Hoszarda i p. Ottmanna, tudzież dyrektorów kliniki i kilku profesorów Uniwersytetu podejmował wczoraj u siebie prof. Dr Mikulicz. Na wieczorku tym obecnym był także inspektor szpitali galicyjskich Dr Stella-Sawicki i dyrektor szpitali św. Łazarza Dr Harajewicz.

— P. Sare, inżynier tutejszego Starostwa, udał się dziś do Skawiny, z polecenia Namienictwa, celem zbadania zszesciu lokomotyw, sprowadzonych tamże dla kolei żelaznej.

— Bal 13 pułku odbył się wczoraj w „Sali Redutowej“ i był bardzo dobrze uczęszczany oraz ożywiony. Wejście; sale uстроjono gustownie.

— Z komitetu balu na korzyść domu pracy na Kazimierzu otrzymujemy wiadomość, że bal przyniósł dochodu brutto 1435 złr. 96 ct. Po odciągnięciu zaś poniesionych wydatków w kwocie 350 złr. 59 ct., pozostało czystego dochodu na korzyść Domu pracy 1085 złr. 37 ct.

— Liczebny wykaz uczennicy kursów fachowych kobiecych przedstawia w roku bieżącym szkolnym następujące cyfry: na oddział I kursu robót, zapisanych jest 48 uczennicy, na drugi 46, na trzeci 22, na czwarty 15. Na kurs handlowy 10 uczennicy. Liczba ogólna wynosi 141 zapisanych uczennicy, z których tylko 9 opuściło zakład w środku kursu. Sekcya szkolna na podstawie przedłożonych świadectw ubóstwa, uwolniła 51 uczennicy od opłat szkolnych.

— Z Jasła. Jak poprzednich lat tak i w bieżącym roku tutejszy starosta p. Roman Gabryszewski powodując się uczuciem miłośniczym w czasie ciężkiej tegorocznej zimy, złożył do rąk dyrektora tutejszej szkoły ludowej męskiej z własnych funduszy kwotę 20 złr. na odzież dla ubogich uczniów jasielskiej szkoły męskiej, zaś p. Starosta wierzęca z funduszu dam dobroczynności kierownicze szkoły żeńskiej na taki sam cel kwotę 20 złr. W imieniu ubogiej dziatwy szkolnej składa dyrektor szkoły ludowej wspaniałomyślnym ofiarodawcom serdeczne podziękowanie słowami „Bóg zapłać.“ Oby czyn ten szlachetny znalazł podobnych sobie naśladowców!

— Zapis Kochmana. Śp. Franciszek Kochman, niegdyś urzędnik we Lwowie, zmarły jeszcze w r. 1866 zostawił fundusz w sumie 24,000 złr. z przeznaczeniem, aby odsetki od tego kapitału używane były na premiowanie literatów polskich. Funduszem tym rozporządza Wydział krajowy, który wprowadzając obecnie powyższą fundacyę w życie rozspisał konkurs z terminem 31 marca 1888. Przeznaczone są dwie nagrody na 1000 i 500 złr. dla dwóch dzieł uznanych za najlepsze. W konkursie mogą brać udział bez wyjątku wszyscy pisarze polscy; z wyjątkiem treści religijnej i teologicznej mogą dzieła zawierać najrozmaitsze utwory literackie zarówno autorów żyjących jak zmarłych. Dzieła publikowane przed r. 1878 są z konkursu wykluczone. W komisji konkursowej powołano do rozstrzygnięcia najlepszych dwóch dzieł zasiadają: pp. Pietruski, Dr. Z. Samolewicz, prof. G. Roszkowski, Dr A. Biesiadziecki, prof. L. Kubala, Wł. Łoziński, prof. A. Matecki i Z. Sawczyński.

— Wiedeń 11 lutego. Arcyksiążę Rudolf był na balu „Concordia“ i dłuższy czas rozmawiał z hr. Ludwikiem Wodzickim. Na ostatnim obiedzie parlamentarnym prawicy, wzniesiono toast na cześć ks. Alfreda Liechtensteina, w uznaniu, iż na próbie przywódcof prawicy, nie złożył mandatu. Jutro dają wielki obiad hr. Ludwikowi Wodzicemu, na który zaproszenie otrzymali między innymi książęta Alfred i Alojzy Liechtenstein. Świętym był bal w ambasadzie angielskiej. Wczoraj dał wielki i wspaniały bal ambasador francuski hr. Foucher de Careille, w umyślenie na ten cel wybudowanym pawilonie. Rząd Rzeczypospolitej polecił swojemu reprezentantowi, aby dał bal, któryby odniósł świat wiedeński. P. Mysznaga występuje w Wielkiej Operze z pewnym powodzeniem. Zarzucają mu niezgrabność ruchów, wczoraj jednak wywoływało go kilkakrotnie po ostatnim akcie.

— W Warszawie z powodu małżeństwa hr. Władysława Wielopolskiego z panną Maryą Zyberg Platter, który ma być dziś zawartym, nastąpił wielki zjazd rodzin z różnych stron kraju. Hr. Konstantowie Przeszaniec w swym pałacu na „Foxalu“ podejmowali rannym rodziny nowożeńców.

P. Modrzejewskiej artystce warszawskiej ofiarował album. Złożył się na ten hołd pp. Alchimowicz, Brochocki, Dowgird, Dukszyńska, Głębocki, Gerson, Guminski, Heyman, Horowitz, Jasiński, Kononacki, Kędzierski, Kostrzewski, Mirecki, Maszyński, Miler, Malewskowski, Matecki, Malinowski, Owidzi, Okniński, Podkowski, Perle, Rykiewicz, Sypniewski, Schouppé, Wyczółkowski, Zarzycki. Album to jest wydzięciem się artystce za jej występy na korzyść funduszu na gmach Tow. zachęty sztuki.

Jerzy Brandes miał odczyt „O życiu duchowem Skandynawii w XIX wieku,“ na korzyść Towarzystwa Dobroczynności. Prelegent mówił po francusku.

— Z Petersburga. Bal na korzyść rzymsko-kat. Towarzystwa Dobroczynności t. z. bal polski zgromadził przeszło 1000 osób. Czysty dochód przyniósł 4500 rub. Prezesem Towarzystwa Dobroczynności jest jeno bar. Zeddeler. Gospodyniami były jeneralowe hr. Rzewuska, Wojnicka, Kerbedziowa. P. Lewandowski przewodniczył orkiestrze — w dowód wdzięczności wręczył artystce damy puhar srebrny. Ze świata dyplomatycznego znajdowali się posłowie hiszpański, bawarski i włoski; z arystokracji rosyjskiej wymienią: hrabina Ignatiew, ks. Teniszew, hr. Tolla, jeno. bar. Frederiks, ks. Barklay de Tolly. Sprawozdawy dzienników rosyjskich Nowosti, Petersb. Gazety, Herolda, a nawet Pet. Wiedomosti zachwycają się świętością balu, ładu i wdziękiem dam polskich, malowniczością mazurek itd.

Cesarz Aleksander III udzielił audyencyi marszałkowi słahty wiedeńskiej hr. Platerow, księciu Ogińskiemu i jen.-adj. hr. Adamowi Rzewuskiemu.

P. Katkow, wydawca Mosk. Wied., przyjechał do Petersburga.

P. Komarow, wydawca Swietla, dawniej oficer głównego sztabu, wydawał świętą ucztę w nowym lokalu redakcyi. P. Komarow był w Warszawie podczas pobytu Cara. Pismo jego zmiennej nader sympatyi dla Polaków, wychodzi w 24,000 egzemplarzy.

— Może na Podlasie — rzekł Zagłoba. — Do księcia koniuszego! — przytwórzył pan Stanisław. — Książę koniuszy. Bogusław, także teraz w Kiejdanach — odrparł Wolodyjowski. — Ciekawa to persona i pilnie mi się przypatrzyć. Wojownik wielki i rycerz jeszcze większy, ale niemasz w nim za grosz Polaka. Z cudzoziemska się nosi i po niemiecku, albo zgola po francusku gada, jakoby orzechy gryzł, której mowy, godzinę możesz słuchać i nie nie wyrozumiesz. — Książę Bogusław pod Beresteczkiem pięknie sobie poczynał — rzekł Zagłoba — i poczet piękny niemieckiej piechoty wystawił. — Ci, co go bliżej znają, nie bardzo go chwalią — mówił dalej Wolodyjowski — bo się jeno w Niemczech i Francuzach kocha, co nie może inaczej być, gdyż się z niemkimi rodzi, elektorówny brandeburskiej, za którą ojciec jego nieboszczyk, nietylko, że wiana żadnego nie wziął, ale, jak to widać u tych książątek chuda fra, jeszcze dopłacić musiał. Ale Radziwiłłom chodzi o to, by w rzeszy niemieckiej, której są książętami, sufragia mieli i dlatego radzi z Niemcami się łączyć. Powiadał mi o tem pan Sakowicz, dawny sługa księcia Bogusława, któremu ten starostwo osmiałskie puścił. On i pan Niewiarowski, pułkownik, bywali z księciem Bogusławem za granicą, po różnych zamorskich krajach i zawsze na świadków do pojedynków służywali. — Ty też to on pojedynków odbywał? — pytał Zagłoba. — Ile ma włosów na głowie. Różnych on tam książąt i grafów zagranicznych, francuskich i niemieckich siła poszczerbił, bo to, mówią, człek bardzo zapalczywy a mężny i o lada słowo na pole wyzywa. — Pan Stanisław Skrzetuski rozbudził się z zamyślenia i rzekł: — Słyszałem i ja o księciu Bogusławie, bo to od nas do elektora niedaleko, u którego on ciągle prześiaduje. Pamiętam i to jeszcze, co ojciec wspominał, że jak się rodzice księcia Bogusława z elektorówną żenił, to ludzie sarkali, że tak wielki dom jak radziwiłłowski, z obcemi się łączy, ale bogdaj, że lepiej się stało, gdyż teraz elektor, jako radziwiłłowski koligat, tem żyćwizszy powi-

C. k. austriackie koleje państwowe. ROZKŁADY

ważny od dnia 15 lutego 1885 r.

Dla szlaku: Zwardoń-Husiatyn, Oświęcim-Podgórze, Sucha-Skawina, Nowy Sącz-Orłów, Grybów-Tarnów, Stryj-Lwów, i Drohobycz-Boryslaw.

Zwardoń-Husiatyn.										Husiatyn-Zwardoń.										Oświęcim-Podgórze.										Podgórze-Oświęcim.									
Stacje					Stacje					Stacje					Stacje					Stacje					Stacje					Stacje									
Kilo-metr.	P. osob.	P. miesz.	P. osob.	P. osob.	Kilo-metr.	P. miesz.	P. osob.	P. osob.	P. osob.	Kilo-metr.	P. miesz.	P. osob.	P. osob.	P. osob.	Kilo-metr.	P. miesz.	P. osob.	P. osob.	P. osob.	Kilo-metr.	P. miesz.	P. osob.	P. osob.	P. osob.															
11/III k.	51/II k.	I, II, III k.	I, II, III k.	I, II, III k.	11/III k.	51/II k.	I, II, III k.	I, II, III k.	I, II, III k.	11/III k.	51/II k.	I, II, III k.	I, II, III k.	I, II, III k.	11/III k.	51/II k.	I, II, III k.	I, II, III k.	I, II, III k.	11/III k.	51/II k.	I, II, III k.	I, II, III k.	I, II, III k.															
—	8.25	7.30	—	—	—	7.42	8.30	8.30	8.30	—	8.30	6.48	6.48	6.48	—	8.30	6.48	6.48	6.48	—	8.30	6.48	6.48	6.48															
Wiedeń via Sillein (dworzec kolei)	odj.	odj.	odj.	odj.	Wiedeń	odj.	odj.	odj.	odj.	Wiedeń	odj.	odj.	odj.	odj.	Wiedeń	odj.	odj.	odj.	odj.	Wiedeń	odj.	odj.	odj.	odj.															
Budapeszt via Tyrnan (aust. weg. kolej państw.)	odj.	odj.	odj.	odj.	Wrocław	odj.	odj.	odj.	odj.	Wrocław	odj.	odj.	odj.	odj.	Wrocław	odj.	odj.	odj.	odj.	Wrocław	odj.	odj.	odj.	odj.															
Budapeszt via Ruttek (M. A. V.)	odj.	odj.	odj.	odj.	Trzebinia	odj.	odj.	odj.	odj.	Trzebinia	odj.	odj.	odj.	odj.	Trzebinia	odj.	odj.	odj.	odj.	Trzebinia	odj.	odj.	odj.	odj.															
Koszyce	6.50	7.15	7.15	7.15	Oświęcim (dworzec kolei póln.)	odj.	odj.	odj.	odj.	Oświęcim (dworzec kolei póln.)	odj.	odj.	odj.	Oświęcim (dworzec kolei póln.)	odj.	odj.	odj.	odj.	Oświęcim (dworzec kolei póln.)	odj.	odj.	odj.	odj.																
Cieszyn	9.5	6.50	6.50	6.50	Dwory	odj.	odj.	odj.	odj.	Dwory	odj.	odj.	odj.	Dwory	odj.	odj.	odj.	odj.	Dwory	odj.	odj.	odj.	odj.																
Csacza	7.50	12.3	12.3	12.3	Przecliszów	odj.	odj.	odj.	odj.	Przecliszów	odj.	odj.	odj.	Przecliszów	odj.	odj.	odj.	odj.	Przecliszów	odj.	odj.	odj.	odj.																
Zwardoń.	8.30	4.57	4.57	4.57	Zator	odj.	odj.	odj.	odj.	Zator	odj.	odj.	odj.	Zator	odj.	odj.	odj.	odj.	Zator	odj.	odj.	odj.	odj.																
Zwardoń	przejd.	wieczór	przejd.	przejd.	Ryeczów	odj.	odj.	odj.	odj.	Ryeczów	odj.	odj.	odj.	Ryeczów	odj.	odj.	odj.	odj.	Ryeczów	odj.	odj.	odj.	odj.																
Sól	8.50	7.15	7.15	7.15	Brzeźnica	odj.	odj.	odj.	odj.	Brzeźnica	odj.	odj.	odj.	Brzeźnica	odj.	odj.	odj.	odj.	Brzeźnica	odj.	odj.	odj.	odj.																
Rajca	9.13	7.40	7.40	7.40	Wielkie Drogi	odj.	odj.	odj.	odj.	Wielkie Drogi	odj.	odj.	odj.	Wielkie Drogi	odj.	odj.	odj.	odj.	Wielkie Drogi	odj.	odj.	odj.	odj.																
Milówka	9.31	8.1	8.1	8.1	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Węgierska Górka	9.46	8.16	8.16	8.16	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Zywiec-Zabłocie	10.1	8.32	8.32	8.32	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Wiedeń via Oderberg	10.25	9.5	9.5	9.5	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Bielsko-Biała	8.30	11.1	11.1	11.1	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Zywiec-Zabłocie	10.45	9.30	9.30	9.30	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Friedrichshütte	10.52	9.39	9.39	9.39	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Jeleśnia	11.9	10.3	10.3	10.3	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Hucisko	11.28	10.30	10.30	10.30	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Łachowice	11.49	10.55	10.55	10.55	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Sucha	12.2	11.11	11.11	11.11	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Podgórze	4.9	—	—	—	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Sucha	12.22	11.29	11.29	11.29	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Maków	12.38	11.50	11.50	11.50	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Osielec	12.57	12.18	12.18	12.18	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Jordanów	1.17	12.43	12.43	12.43	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Chabówka	1.40	1.13	1.13	1.13	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Rabka (przystanek)	1.46	1.20	1.20	1.20	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Zaryte	1.55	1.31	1.31	1.31	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Mszana dolna	2.18	2.1	2.1	2.1	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Kasina wielka	2.39	2.31	2.31	2.31	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Dobra	3.1	2.39	2.39	2.39	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Łymbark	3.15	3.16	3.16	3.16	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Limałowa	3.37	3.46	3.46	3.46	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Piszczowa	3.50	4.3	4.3	4.3	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Mecina	4.8	4.26	4.26	4.26	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Marinkowice	4.26	4.37	4.37	4.37	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Miasto Nowy Sącz (przyst.)	4.41	5.4	5.4	5.4	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Nowy Sącz.	4.47	5.11	5.11	5.11	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Nowy Sącz	6.20	6.52	6.52	6.52	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Orłów.	8.35	9.8	9.8	9.8	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Nowy Sącz	4.57	5.27	5.27	5.27	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Kamionka	5.15	5.46	5.46	5.46	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Piaszkowa	5.37	6.9	6.9	6.9	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Grybów	5.58	6.56	6.56	6.56	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Grybów	6.18	9.11	9.11	9.11	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Tarnów	9.3	11.15	11.15	11.15	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Grybów	6.8	7.47	7.47	7.47	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Wola Łużyńska	6.44	7.16	7.16	7.16	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Zagórany	7.16	7.35	7.35	7.35	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Biecz	7.35	8.34	8.34	8.34	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Skolyszyn	7.53	8.52	8.52	8.52	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.	Skawina	odj.	odj.	odj.	odj.																
Trzcinica	8.3	9.2	9.2	9.2																																			

Grybów-Tarnów.		S t a c y e		Pociąg osob.		Pociąg miész.	
Kilo-metr.	S t a c y e	Pociąg osob.	Pociąg miész.	Pociąg osob.	Pociąg miész.	Pociąg osob.	Pociąg miész.
14	Zwardów	7.15	8.50	4.13	4.55	4.14	4.54
15	Odów	5.43	7.18	5.11	6.50	5.11	6.49
16	Nowy Sącz	8.07	9.42	8.07	9.42	8.07	9.42
17	Zagórz	4.3	6.18	4.3	6.18	4.3	6.18
18	Grybów	9.11	10.20	9.11	10.20	9.11	10.20
19	Bobowa	9.41	10.54	9.41	10.54	9.41	10.54
20	Bogomowice-Ciepkowice	10.03	11.19	10.03	11.19	10.03	11.19
21	Gromnik	10.14	11.24	10.14	11.24	10.14	11.24
22	Tuchów	10.35	11.56	10.35	11.56	10.35	11.56
23	Łowczówek-Pięsna	10.55	12.20	10.55	12.20	10.55	12.20
24	Tarnów	11.15	12.43	11.15	12.43	11.15	12.43
25	Kraków	2.33	5.10	2.33	5.10	2.33	5.10
26	Jarosław	3.54	6.29	3.54	6.29	3.54	6.29
27	Grybów	4.56	6.44	4.56	6.44	4.56	6.44
28	Przemysł	8.20	9.41	8.20	9.41	8.20	9.41
29	Głęboka-Fulczyń	2.5	5.24	2.5	5.24	2.5	5.24
30	Nadyby	2.21	4.49	2.21	4.49	2.21	4.49
31	Wykopy (przyst.)	2.32	4.60	2.32	4.60	2.32	4.60
32	Sambor	2.40	4.68	2.40	4.68	2.40	4.68
33	Umbland-Kranzberg	3.2	5.49	3.2	5.49	3.2	5.49
34	Dobrowiany	3.28	5.57	3.28	5.57	3.28	5.57
35	Drohobycz	3.36	6.04	3.36	6.04	3.36	6.04
36	Borysław	4.18	6.12	4.18	6.12	4.18	6.12

Stryj-Lwów.		S t a c y e		Pociąg osob.		Pociąg miész.	
Kilo-metr.	S t a c y e	Pociąg osob.	Pociąg miész.	Pociąg osob.	Pociąg miész.	Pociąg osob.	Pociąg miész.
8	Husiatyn	11.13	12.33	5.53	7.13	5.54	7.13
9	Stanisławów	2.5	3.75	2.5	3.75	2.5	3.75
10	Chyrow	5.40	6.60	5.40	6.60	5.40	6.60
11	Stryj	6.9	8.19	6.9	8.19	6.9	8.19
12	Ubersko-Dobrzany (przyst.)	8.32	9.52	8.32	9.52	8.32	9.52
13	Wolica-Wolica	9.32	10.52	9.32	10.52	9.32	10.52
14	Piasczona (przyst.)	10.32	11.52	10.32	11.52	10.32	11.52
15	Mikolajów	11.32	12.52	11.32	12.52	11.32	12.52
16	Drohobycz (przyst.)	12.32	13.52	12.32	13.52	12.32	13.52
17	Czerkasy (przyst.)	13.32	14.52	13.32	14.52	13.32	14.52
18	Miasto Szczerzec (przyst.)	14.32	15.52	14.32	15.52	14.32	15.52
19	Dmytrze (przyst.)	15.32	16.52	15.32	16.52	15.32	16.52
20	Miasto Szczerzec (przyst.)	16.32	17.52	16.32	17.52	16.32	17.52
21	Drohobycz (przyst.)	17.32	18.52	17.32	18.52	17.32	18.52
22	Wolica-Wolica (przyst.)	18.32	19.52	18.32	19.52	18.32	19.52
23	Piasczona (przyst.)	19.32	20.52	19.32	20.52	19.32	20.52
24	Ubersko-Dobrzany (przyst.)	20.32	21.52	20.32	21.52	20.32	21.52
25	Wolica-Wolica (przyst.)	21.32	22.52	21.32	22.52	21.32	22.52
26	Wolica-Wolica (przyst.)	22.32	23.52	22.32	23.52	22.32	23.52
27	Wolica-Wolica (przyst.)	23.32	24.52	23.32	24.52	23.32	24.52
28	Wolica-Wolica (przyst.)	24.32	25.52	24.32	25.52	24.32	25.52
29	Wolica-Wolica (przyst.)	25.32	26.52	25.32	26.52	25.32	26.52
30	Wolica-Wolica (przyst.)	26.32	27.52	26.32	27.52	26.32	27.52
31	Wolica-Wolica (przyst.)	27.32	28.52	27.32	28.52	27.32	28.52
32	Wolica-Wolica (przyst.)	28.32	29.52	28.32	29.52	28.32	29.52
33	Wolica-Wolica (przyst.)	29.32	30.52	29.32	30.52	29.32	30.52
34	Wolica-Wolica (przyst.)	30.32	31.52	30.32	31.52	30.32	31.52
35	Wolica-Wolica (przyst.)	31.32	32.52	31.32	32.52	31.32	32.52
36	Wolica-Wolica (przyst.)	32.32	33.52	32.32	33.52	32.32	33.52
37	Wolica-Wolica (przyst.)	33.32	34.52	33.32	34.52	33.32	34.52
38	Wolica-Wolica (przyst.)	34.32	35.52	34.32	35.52	34.32	35.52
39	Wolica-Wolica (przyst.)	35.32	36.52	35.32	36.52	35.32	36.52
40	Wolica-Wolica (przyst.)	36.32	37.52	36.32	37.52	36.32	37.52
41	Wolica-Wolica (przyst.)	37.32	38.52	37.32	38.52	37.32	38.52
42	Wolica-Wolica (przyst.)	38.32	39.52	38.32	39.52	38.32	39.52
43	Wolica-Wolica (przyst.)	39.32	40.52	39.32	40.52	39.32	40.52
44	Wolica-Wolica (przyst.)	40.32	41.52	40.32	41.52	40.32	41.52
45	Wolica-Wolica (przyst.)	41.32	42.52	41.32	42.52	41.32	42.52
46	Wolica-Wolica (przyst.)	42.32	43.52	42.32	43.52	42.32	43.52
47	Wolica-Wolica (przyst.)	43.32	44.52	43.32	44.52	43.32	44.52
48	Wolica-Wolica (przyst.)	44.32	45.52	44.32	45.52	44.32	45.52
49	Wolica-Wolica (przyst.)	45.32	46.52	45.32	46.52	45.32	46.52
50	Wolica-Wolica (przyst.)	46.32	47.52	46.32	47.52	46.32	47.52
51	Wolica-Wolica (przyst.)	47.32	48.52	47.32	48.52	47.32	48.52
52	Wolica-Wolica (przyst.)	48.32	49.52	48.32	49.52	48.32	49.52
53	Wolica-Wolica (przyst.)	49.32	50.52	49.32	50.52	49.32	50.52
54	Wolica-Wolica (przyst.)	50.32	51.52	50.32	51.52	50.32	51.52
55	Wolica-Wolica (przyst.)	51.32	52.52	51.32	52.52	51.32	52.52
56	Wolica-Wolica (przyst.)	52.32	53.52	52.32	53.52	52.32	53.52
57	Wolica-Wolica (przyst.)	53.32	54.52	53.32	54.52	53.32	54.52
58	Wolica-Wolica (przyst.)	54.32	55.52	54.32	55.52	54.32	55.52
59	Wolica-Wolica (przyst.)	55.32	56.52	55.32	56.52	55.32	56.52
60	Wolica-Wolica (przyst.)	56.32	57.52	56.32	57.52	56.32	57.52
61	Wolica-Wolica (przyst.)	57.32	58.52	57.32	58.52	57.32	58.52
62	Wolica-Wolica (przyst.)	58.32	59.52	58.32	59.52	58.32	59.52
63	Wolica-Wolica (przyst.)	59.32	60.52	59.32	60.52	59.32	60.52
64	Wolica-Wolica (przyst.)	60.32	61.52	60.32	61.52	60.32	61.52
65	Wolica-Wolica (przyst.)	61.32	62.52	61.32	62.52	61.32	62.52
66	Wolica-Wolica (przyst.)	62.32	63.52	62.32	63.52	62.32	63.52
67	Wolica-Wolica (przyst.)	63.32	64.52	63.32	64.52	63.32	64.52
68	Wolica-Wolica (przyst.)	64.32	65.52	64.32	65.52	64.32	65.52
69	Wolica-Wolica (przyst.)	65.32	66.52	65.32	66.52	65.32	66.52
70	Wolica-Wolica (przyst.)	66.32	67.52	66.32	67.52	66.32	67.52
71	Wolica-Wolica (przyst.)	67.32	68.52	67.32	68.52	67.32	68.52
72	Wolica-Wolica (przyst.)	68.32	69.52	68.32	69.52	68.32	69.52
73	Wolica-Wolica (przyst.)	69.32	70.52	69.32	70.52	69.32	70.52
74	Wolica-Wolica (przyst.)	70.32	71.52	70.32	71.52	70.32	71.52
75	Wolica-Wolica (przyst.)	71.32	72.52	71.32	72.52	71.32	72.52
76	Wolica-Wolica (przyst.)	72.32	73.52	72.32	73.52	72.32	73.52
77	Wolica-Wolica (przyst.)	73.32	74.52	73.32	74.52	73.32	74.52
78	Wolica-Wolica (przyst.)	74.32	75.52	74.32	75.52	74.32	75.52
79	Wolica-Wolica (przyst.)	75.32	76.52	75.32	76.52	75.32	76.52
80	Wolica-Wolica (przyst.)	76.32	77.52	76.32	77.52	76.32	77.52
81	Wolica-Wolica (przyst.)	77.32	78.52	77.32	78.52	77.32	78.52
82	Wolica-Wolica (przyst.)	78.32	79.52	78.32	79.52	78.32	79.52
83	Wolica-Wolica (przyst.)	79.32	80.52	79.32	80.52	79.32	80.52
84	Wolica-Wolica (przyst.)	80.32	81.52	80.32	81.52	80.32	81.52
85	Wolica-Wolica (przyst.)	81.32	82.52	81.32	82.52	81.32	82.52
86	Wolica-Wolica (przyst.)	82.32	83.52	82.32	83.52	82.32	83.52
87	Wolica-Wolica (przyst.)	83.32	84.52	83.32	84.52	83.32	84.52
88	Wolica-Wolica (przyst.)	84.32	85.52	84.32	85.52	84.32	85.52
89	Wolica-Wolica (przyst.)	85.32	86.52	85.32	86.52	85.32	86.52
90	Wolica-Wolica (przyst.)	86.32	87.52	86.32	87.52	86.32	87.52
91	Wolica-Wolica (przyst.)	87.32	88.52	87.32	88.52	87.32	88.52
92	Wolica-Wolica (przyst.)	88.32	89.52	88.32	89.52	88.32	89.52
93	Wolica-Wolica (przyst.)	89.32	90.52	89.32	90.52	89.32	90.52
94	Wolica-Wolica (przyst.)	90.32	91.52	90.32	91.52	90.32	91.52
95	Wolica-Wolica (przyst.)	91.32	92.52	91.32	92.52	91.32	92.52
96	Wolica-Wolica (przyst.)	92.32	93.52	92.32	93.52	92.32	93.52
97	Wolica-Wolica (przyst.)	93.32	94.52	93.32	94.52	93.32	94.52
98	Wolica-Wolica (przyst.)	94.32	95.52	94.32	95.52	94.32	95.52
99	Wolica-Wolica (przyst.)	95.32	96.52	95.32	96.52	95.32	96.52
100	Wolica-Wolica (przyst.)	96.32	97.52	96.32	97.52	96.32	97.52

Borysław-Drohobycz.		S t a c y e		Pociąg osob.		Pociąg miész.	
Kilo-metr.	S t a c y e	Pociąg osob.	Pociąg miész.	Pociąg osob.	Pociąg miész.	Pociąg osob.	Pociąg miész.
1	Borysław (W. H. 10a)	7.30	8.44	7.52	9.06	7.52	9.06
2	Borysław	7.38	8.52	7.58	9.12	7.58	9.12
3	Drohobycz-Truskawiec	8.7	9.84	8.38	9.52	8.38	9.52
4	Drohobycz	8.17	9.32	8.47	9.62	8.47	9.62
5	Stryj	12.23	13.37	12.53	14.07	12.53	14.07
6	Lwów	12.32	13.46	13.02	14.16	13.02	14.16
7	Borysław (W. H. 10a)	12.41	13.55	13.11	14.25	13.11	14.25
8	Borysław	12.49	14.03	13.19	14.33	13.19	14.33
9	Drohobycz-Truskawiec	12.57	14.11	13.27	14.41	13.27	14.41
10	Drohobycz	13.06	14.20	13.36	14.50	13.36	14.50
11	Stryj	13.14	14.28	13.44	15.00		

Ignacego Kruszwskiego generala, i Eufroz. z hr. Moszczeńskich Kruszwskiej odprowadzić będą Msze święte w kościele św. Barbary w sobotę dnia 14 lutego b. r. o godz. 9 zrana, na które pozostałe dzieci Znajomych i po- bożną Publiczność zapraszają.

Piwowar (Czech), kawaler, liczący 28 lat, który ukończył odpowiednie fachowe szkoły ce- lujące i przez kilka lat korzystał we wiel- kich browarach czeskich z najlepszych do- świadczeń fachowych, a w ostatnich cza- sach sam browarem w Czechach zarządzał i obecnie w Galicji browarem zarządza, poszukuje odpowiedniego zajęcia. Szano- wane propozycje przyjmuje K. Scialak, zar- ządca dóbr w Głogowie pod Rze- szowem.

Częste ogłoszenia o winach czerwonych francuskich, które z powodu większej ilości garbniku polecane bywają jako lecznicze oraz jako wzmacniające środki na słaby żołądek, zło trawienie itd. powodują mnie zawiadomić Szanowną Pu- bliczność, że najwięcej garbnika zdrowe- go, czystego i naturalnego posiadają

wina dalmackie które obecnie w wielkiej ilości do Francji wywożą. Wina dalmackie odstaje posiadają z naj- lepszych źródeł na składzie. Butelka tylko 1 złr. w. a. Czynniki one tę samą usługę pod własną swoją czystą firmą, co wina spro- wadzone z zagranicy.

MAGAZYN WIN I HERBAT Juliusza Groszego w KRAKOWIE, Rynek, Pałac Spiski.

Licytacja. Mam zaszczyt zawiadomić Szan. Publi- czność, że we wtorek dnia 24 lutego b. r. sprzedane zostaną przed Sukienicami na drodze publicznej licytacji ruchomości, ja- koto: meble różnego rodzaju, lornety, ma- szyny do szycia itp.

Poszukuje się panny uzdolnionej w robocie kapeluszy, do Ma- gazynu Mód pod firmą: Mme Anna.

Jest do wydzierżawienia karczma na Trzcin w Mości- skach, należąca do obszaru dworskiego w Modlnicy.

Ogier pół krwi Perszeron, szpakowaty, 9 lat mający, jest do sprzedania. Blizsze wiadomości udzieli Zarząd dóbr Ba- chórzec, p. Dubiecko.

Plac na skład drzewa lub węgla pod L. 13 przy ulicy Miodowej, jest każdego czasu do wynajęcia. Bliz- sza wiadomość u p. Franciszka Ep- steina, przy ulicy Grodzkiej pod L. 69, II. piętro.

Antimethystikon elixir przeciw pijaństwu. Tym środkiem uznanym w niezliczonych wypadkach przywrócono już wielu dla to- warzystwa zgubionych, rodzinie i ich za- wodowi.

Od stacyi kolei Sądowa-Wisznia, 6 kilometrów, do sprzedania: a) Dębów parę tysięcy młodych, od 5 do 15 cali średnicy, z powodu karczun- ku wykopyanych, w okrągłym lub na żądanie w obrobionym stanie; b) Grube olechy i buki wyżej 10 cali średnicy, zdane do traczki, tudzież zdrowe i gładkie osiki i brzozy mate- ryalowe, nareszcie młodsze buki i gra- by, w znacznych ilościach; c) Drzewo opałowe, suche, twarde i miękkie; d) Siana zdrowego 35 sążni w stertach częściowo lub razem.

Zaproszenie do przedpłaty na tom piątą BIBLIOTEKI KAZNODZIEJSKIEJ X. Prob. Stagracyńskiego. Biblioteka wychodzi zeszytami dwumiesięcznymi. Każdy zeszyt obejmuje 8 arkuszy druku w 8 ce, i zawiera kazania na najbliższe niedziele i świę- ta; jest zeszyty i obojętne, tak iż go zaraz uży- wać można.

Towarzystwo kredytowe dla handlu i przem. w Krakowie „Stowarzyszenie zarejestr. z poręką ograniczoną”. rozpoczęło czynność swoją dnia 27 stycznia 1885 r. (373-7-10)

Tapety z pierwszych fabryk krajowych i fran- cuskich, stosowne szlaki, listwy złoczone i drewniane, suity en relief, otrzymał świeżo i poleca największy skład tapet, storów do okien, cerat na meble i stoły

Polska Spółka handlowa w Hamburgu, rozsyła opłatnie w woreczkach po 5 kilo brutto kawę: Mokkę arabską 5 kilo złr. 7-40

Médal Towarzystwa Nauk Przemysłowych w Paryżu. PRECZ ZE SIWIZNĄ MÉLANOGÈNE WYBORNA FARBA DO WŁOSÓW P. DICQUEMARE starszego CHEMIKA W ROCEN (Francja)

Do Ameryki! wysła pasażerów po bardzo niskich cenach naj- lepszymi parowcami pocztowymi

wyciąg oleju do uszów c. k. sekundaryusza Dra. Schipka, który każda Guchotę, niepochochzącą z urodzenia wyleczy, szum w uszach, kłócie w uszach, cze- czenie z uszów i t. d. prawie zawsze naty- chmiast usowa, jest prawdziwy z opisem u- życia za nadesłaniem 1 złr. 50 ct. do nabycia w głównym składzie J. Löbla w Wied- niu IX. Seegasse 8.

Dr. HARTMANN „AUXILIUM” najlepszy środek leczniczy bez wstrzykiwania przeciw siusoto- kowi u mężczyzn i Dra Hartmanna Auxilium dla kobiet przeciw upławom (czy świeżo powstałym, czy zastarzałym) jest do nabycia wraz z pouczającą broszurą i biletem upoważniającym do jednej konsu- ltacji w zakładzie Dra Hartmanna, we wszystkich aptekach po cenie 2 złr. 80 c. i w głównym składzie W. Twerdy apt., I. Kohlmarkt 11 w Wiedniu.

PASTYLKI I ELIXIR HOUDÉ Z MURIATEM KOKAINY (Chlorhydrate de Cocaine.) Z powodu znieczulenia umiastniejszego i względnie jakiego wywołują te pas- tylki, sprawiają one ulgę uszczelnieniu i uszczelnieniu 10-12 gardła, grzypie, drżeniu, udręczeniu i wszelkie zapalenia krani. Usuwają swobodnie, łechtanie i uczucie irytacji w gardle zmniejszają ogólną gorączkę, oddają ważne usługi w leczeniu ka- narku pokarmowego i żołądka, usuwają polikalię pokarmową w bolesności i zaburze- niach gardła. Każdy cukierek zawiera jeden miligram Muriatu Kokainy chemicznie czystego. Doza od 6-ciu do 12-tu na dzień stosownie do wieku; należy zostawić je w ustach aż do rozpuszczenia i zażywać jeden po drugim na godzinę przed jedzeniem.

HABLANDZKA bawełna i nici szpulkowe. Oznaczone na powszechnej wystawie wiedeńskiej i paryskiej pierwszymi medalami. Ogólnie lubione z powodu doskonałego gatunku, — są do nabycia we wszystkich handlach hurtownych i znacznych handlach częściowych państw austriacko-węgierskiego.

NIE MA BOLU ZĘBÓW kto używa Elixiru do Zębów W ELEBNYCH O. O. BENEDYKTYNOW Opactwa w SOULAG (Gironde) Dom MAGUELONNE, Przeor 2 MEDALE ZŁOTE: w Brześciu 1880 r. i w Londynie 1884 r. NAIWYŻSZE NAGRODY WYNALEZIONY W ROKU 1873 przez PRZEORA PIOTRA BOURSAUD Placówki: 2, 4 i 8 fr. — Praska Placówka: 1 fr. 25 c. i 2 fr. «Codziennie używajcie kilka kropli rozpuszczo- nej w wodzie Elixiru do Zębów Opów Benedyktynów zapobiega i leczy próchnienie zębów, które biel i wzmacnia jak również utwierdza dziąsła wybornie. «Oddajemy prawdziwą usługę naszym czy- telnikom zwracając ich uwagę na ten starożytny i użyty czny preparat najlepszy ze środków lecz- nych i jedyny z obiegających wszelkim cier- pieniem zębów.»

11 LOSÓW po 10 złr. Ciągnięcie już dnia 20 lutego b. r. KINCSEMI 1 złr. LOSY po 1 w. a. 50,000 złr. 10,000 wygranych. Do nabycia w biurze loteryjnym węgler- dzożej-klubu w Budapeszcie, Hatvaner- gasse, w kasynie narodowym.

FOSFORAN ŻELAZA LERASA APTEKARZA, DOKTORA NAUK ŚCISŁYCH W płynie podobnym do zgęszczonej żelazistej wody mineralnej, jest jedynym środkiem żelazistym zbliżającym się do składku kulek krwi, a po- siada nad resztą preparatów żelazistych tę wyższość że działa w sposób odtwarzający krew i kości. Nigdy nie sprawia zatwardzenia i nie utrudza żołądka, nie czerni zębów; używa się zawsze z dobrym skutkiem w boleściach żołądka, przeciw bladeści cery, niedokrewności i wszy- stkich tych cierpieniach którym podlegają niewiasty, panny i dzieci blade niedokrwiście, cierpiące na mdłości i brak apetytu.

Liczne i trwałe skutki lecznicze dla cierpiących na płucach, blednicę, niedokrewność, syrop wapienno-żelazisty z podfosforanu wapna. Skutki stwierdzone przez lekarzy: dostry apetyt, spokojny sen, wzmożone tworzenie krwi i kości, ulga w kaszlu, tworzenie śluzu, usunięcie nocnych potów i osłabienia, za- razem ogólny powrót do siły, powolne zwanipienie (wyleczenie) gruczołków.

Upraszamy wyraźnie zażądać syropu wapienno-żel- azistego Juliusza Herbabnego i zwrócić uwagę na obok zamieszczonej zna protokółowany. Do każdej flaszki dołączona jest broszura Dra Schweitzera, zawierająca dokłątne objaśnienie. Centralny skład rozsyłkowy dla prowincji: WIEN, APOTHEKE „ZUR BARMHERZIGKEIT“ J. Her- habny, Neubau, Kaiserstrasse 90. SKŁADY: w KRAKOWIE ma E. Stockmar apt., W. Redyk apt.; w LWOWIE Z. Rucker apt., pod srebrnym Orłem*, P. Mikolasz apt., M. Karczowicz apt. i H. Blumenfeld aptek., A. Sklepiński, J. Beiser; w BIAŁYM J. Kolassa, A. Fuchs i R. Kler; w BORSZ- CZOWIE M. Niemczewski; w BRZEZANACH B. Dembiński i apt.; w CZERNOWCACH Go- lichowski; w DORNA WATRA F. Fritsch; DROHOBYCZU J. Aichmüller, L. Dobrzyński; w GURAHUMORA E. Botezat; w JAROSŁAWIU J. Rohm, L. Grzymała, Wisłoki; w KIM- POLUNG F. Fritsch; w KOŁOMYI J. Sidorowicz, E. Stenzel; w KRYNICY H. Nitribit; w MIELCU A. Pawlikowski; w MIŁOŹCIE M. Guirini; w PODWOŁOCZYSKACH D. Schneider; w PRZEMYSŁU A. Markowski; w RAKOWIE A. Karnicki; w RADOWCACH p. Ros- tiano; w SADOWIE Rubinowicz; w SADOWEJ WISZNII N. Włodzimirski; w SAMBORZE J. Alakowicz; w SIATNYCIE E. Niemczewski; w SUŁOZAWIE E. Liszka, J. Habermann; w STANISŁAWOWIE A. B. i L. Mazur; w TARNOPOLU H. Kabane, F. Jaurogiewicz; w WILAMOWICACH F. Schneider; w USTRZYKACH J. Riedl; w ŻÓŁKWI A. Dudko, apt.

Osoba z inteligencji, panna lub wdowa, znajdzie wygodne mieszkanie przy rodzinie za cenę umiarkowaną. Blizsza wiadomość pod lit. W. G. poste restante Kraków. (464-2-3)

Ogrodnik z najlep- szymi świadectwami, poszukuje zaraz umieszcze- nia. W. B. poste restante Krosno. (472-2-3)

500 złr. lub więcej temu, kto mi poda stałą posa- dę urzędnika przy kolei, większym zakła- dzie lub gospodarstwie. Mam 36 lat, je- stem zdrowy, żonaty, byłem rachmistrzem wojskowym, 8 lat administracyjnym urze- dnikiem kolei węgierskiej, 2 lata przy bu- dowie kolei. Jestem Polakiem, mówię po niemiecku, francusku, węgiersku.

Zarząd browaru piwnego w Marcinowicach (poczta Nowy Sącz) poszukuje współnika fachowego z kapitałem 5000 złr.

Kto sobie kupi taki nowo wy- nalezony Weyla stółek kąpie- lowy do ogrzania, może się co- dziennie bez trudu i niedo- gody w ciepłej wodzie, ogrza- nej do 30 stopni, kąpać. Do kąpiele potrzebna tylko 5 kon- wok wody i za 5 ct. węgla. Obszerne ilustr. cen- niki darmo i opłatnie. L. Weyl, posiadacz c. k. przywileju w Wiedniu, Wallfischgasse 8. Wanny kąpielowe, kłozety, przyrządy natryskowe, lo- downie. (245-24-30)

Żoładkowe choroby wszelkiego rodzaju, tudzież cierpienia wtroby, kolki, hemoroidy, osłabienie żołądka i niestrawność usunie bę- dą zupełnie za porożeniem w najkrótszym czasie przez aptekara Schneida uniwer- salny eliksir żołądkowy. Cena 1/2, 1 złr., 1/2, 1 złr. 1 ont. 80, pożywa 25 c. więcej za opako- wanie. Jedynie prawdziwy tylko z St. Georgs- Apotheke w Wiedniu, V., Wimmergasse Nr. 33, dokąd wszelkie pisemne zamówienia adresem należy. Skład w Krakowie u apt. E. Stockmara. (307-8-15)

PAPIER PAVARD & BLAYN 60 lat powodzenia są dowodem skuteczności tego środka w leczeniu katarów, irytacji pierśiowych, reumatyzmów, zwichnięć, ran, oparzeń, odcieków i nagus- ków pomiędzy palcami.

ASTHME Duszność, chrypka, katarz zadawione i wszel- kie cierpienia kanałów oddechowych ustępują po użyciu RUREK LEVASSERA. W Paryżu, Skład główny w Apteco pana LEVASSERA, rue du Pont-Neuf, 7. Dostać można we wszystkich głównych aptekach.

NEURALGIES Wszelkie cierpienia nerwowe każdej chwili ustępują po użyciu pigulek antineuralgicznych Dra CRONIER.

S. ROSENBLUM, dom bankowy i komisowy IX. Kolingasse 10. w Wiedniu. Adres depesz: Rosenblum, Börse, Wien. Doniesienie dla kapitalistów. Cyrkularz o giełdowych dziennych interesach kulowych z ograniczoną wkładką.

Choroby nerwowe. CO SĄ NEKRY! Nerwy są włściwymi pośrednikami każdego uczucia, wszelkie zewi trznie wrażenia odczuwane i pośredniczone zostają przez nie. Jak różne są powody, tak różne są zjawiska ochrób nerwowych. W pierw- szym rzędzie ściąganie nerwów, ogólne schudnienie i zmęczenie, osłabienie miękkie (impotencja) i inne polucje, osłabienie pamięci, blada twarz, zapadnięcie oczu z niebieskimi brzegami, melancholia, brak snu, migrena (półowieczny ból głowy), bole w krzyżach i grzbi- ole, histeryczne kurcze, zatkanie, ból żn bez przyczyny, uswanie się z wesolego towarzyswa, cierpienia kobiece, osłabi nie, niuoskrowność, bole naryczno- i goscewo, drżenie rąk i nóg i t. d.

C. k. Generalna Dyrekcja austr. kolei państwowych. WYCIĄG Z ROZKŁADU JAZDY

We wschodniej Galicji w najlepszej glebie, jest zaraz do sprzedania majątek ziemski o trzech folwarkach — z gorzelnią, przkoszonymi budynkami, propinacją przynoszącą 1600 złr. w. a., roli 950 morgów, lasu 515, łąk 239, razem 1704 morgów. (460-3-6)

Zgłoś się należy do X. X. po- ste restante Lipica dolna.

BUKIETY. Zakład mój ogrodnicy, zaopatrzony w wielki wybór kwiatów świeżych, poleca Szan. Publiczności na tegoroczny karnawał najgustowniej według żurnala fran- ckiego wykonywane bukiety wszelkiego r- dzaju; dekoruje sale, podejmuje zakłada- nie ogrodów artystycznie, jakoteż prakty- cznie. Wieńce laurowe w wielkim wyborze, wianki mirtowe (ślubne) wykonuje g- stownie i po cenach bardzo przystępnych. (207-11-)

Nasiona leśne. Nasiona jodły (Pinus sylvestris) kilo po 4-80 marek, 50 kilo 230 m., czarnej jodły (Pinus austriaca), modrzewia (Pinus larix), sosny (Pinus pecea excelsa), olszyny (Alnus glutinosa), brzozy (Betula alba) itd. według cennika. Nasiona pochodzi z tegorocznego zbioru i dobrą siłą kiełkowania. Nasiona sosny zaś pochodzi z przeszłorocz. zbioru, ma jednak jeszcze 60—70% siły kiełkowa- nia. Cenniki na żądanie darmo i opłatnie. H. Gaertner, starszy leśniczy w Schönthal pod (429-4-8) Żeganiem (Sagan) w Śląsku.

PAPIER PAVARD & BLAYN 60 lat powodzenia są dowodem skuteczności tego środka w leczeniu katarów, irytacji pierśiowych, reumatyzmów, zwichnięć, ran, oparzeń, odcieków i nagus- ków pomiędzy palcami.

ASTHME Duszność, chrypka, katarz zadawione i wszel- kie cierpienia kanałów oddechowych ustępują po użyciu RUREK LEVASSERA. W Paryżu, Skład główny w Apteco pana LEVASSERA, rue du Pont-Neuf, 7. Dostać można we wszystkich głównych aptekach.

NEURALGIES Wszelkie cierpienia nerwowe każdej chwili ustępują po użyciu pigulek antineuralgicznych Dra CRONIER.

S. ROSENBLUM, dom bankowy i komisowy IX. Kolingasse 10. w Wiedniu. Adres depesz: Rosenblum, Börse, Wien. Doniesienie dla kapitalistów. Cyrkularz o giełdowych dziennych interesach kulowych z ograniczoną wkładką.

Choroby nerwowe. CO SĄ NEKRY! Nerwy są włściwymi pośrednikami każdego uczucia, wszelkie zewi trznie wrażenia odczuwane i pośredniczone zostają przez nie. Jak różne są powody, tak różne są zjawiska ochrób nerwowych. W pierw- szym rzędzie ściąganie nerwów, ogólne schudnienie i zmęczenie, osłabienie miękkie (impotencja) i inne polucje, osłabienie pamięci, blada twarz, zapadnięcie oczu z niebieskimi brzegami, melancholia, brak snu, migrena (półowieczny ból głowy), bole w krzyżach i grzbi- ole, histeryczne kurcze, zatkanie, ból żn bez przyczyny, uswanie się z wesolego towarzyswa, cierpienia kobiece, osłabi nie, niuoskrowność, bole naryczno- i goscewo, drżenie rąk i nóg i t. d.

C. k. Generalna Dyrekcja austr. kolei państwowych. WYCIĄG Z ROZKŁADU JAZDY